

	ראיון עם נאוה צוקרמן	1
		2
3	חיה :	3
4		4
5		5
6		6
7		7
8		8
9		9
10	מוזיקה	10
11	חיה :	11
12	נאוה :	12
13	חיה :	13
14		14
15	נאוה :	15
16	חיה :	16
17		17
18	נאוה :	18
19	חיה :	19
20	נאוה :	20
21	חיה :	21
22		22
23		23
24	נאוה :	24
25	חיה :	25
26		26
27		27
28		28

- 1 נאווה : בתוך העבודה.
- 2 חיה : בתוך העבודה.
- 3 נאווה : לא לפני ולא אחרי.
- 4 חיה : נכון, זאת אומרת לא לבוא להצגה ראשונה או לביקורת ואז לשוחח כרגיל,
5 דברים שאני עושה פה בתכנית אלא לעקוב במשך כמה שבועות, אנחנו
6 מדברות היום על משהו, זו תכנית מוקלטת ובשבוע הבא נדבר על דברים
7 אחריים,
- 8 נאווה : זה קצת להכניס מצלמה בלי מצלמה, לתוך רדיו.
- 9 חיה : נכון, זה בעצם לקחת את החוויה שלי, כי אני מגדירה את עצמי תמיד
10 כמתווכת אל העשייה לבין המאזין
- 11 נאווה : יפה מאד
- 12 נאווה : אני מביאה בעצם למאזין את מה שאני רואה ומשתפת אותו במה שקורה,
13 כי גם המדיום -מצד אחד הוא נפלא כי הוא מלא קסם
- 14 נאווה : נכון
- 15 חיה : מצד שני אי אפשר להראות בו, אז
- 16 נאווה : אז אנחנו איכשהו הולכות להראות בו.
- 17 חיה : החזרה הראשונה שראיתי היתה, אני קוראת לזה "המחזה של נאווה" כי
18 זה עדיין בשם זמני.
- 19 נאווה : עדיין אין שם
- 20 חיה : קראתם לוי "דד אנד" או "למה בלונדינית?"
- 21 נאווה : כן, עדיין השם יינתן בסוף.
- 22 חיה : עכשיו, זאת עבודה שרצה הרבה מאד בהתכתבות שלך -גם מבחינת
23 הכתיבה, והיא עוד לא גמורה, היא לא גמורה, גם בכתיבה היא עדיין לא
24 גמורה,
- 25 נאווה : חסר הסוף.
- 26 חיה : הסוף.

- 1 נאווה : חסרות חמש עשרה דקות של סוף ודרך אגב, גם המחזה הגרמני שהוא
2 כתוב, של גזינה, את הסוף אני משאירה לסוף, אני עוד לא נגעתי בסוף ואני
3 עושה את זה כך שאני, יש משהו שהמחזה והשחקנים, כותבים את הסוף,
4 זה כבר ייכתב לו לבד. במקרה שלי אני אכתוב את זה, במקרה של מחזה
5 כתוב הבימוי יוביל את עצמו לסוף. החלום תמיד של כל אמן, אם הוא
6 כותב, שהדמויות תתחלנה כבר להוביל אותו ואצלי, אני מחכה כי זה יוביל
7 את הסוף.
- 8 חיה : אז את אומרת היום מנסיון,
9 נאווה : לגמרי
- 10 חיה : זאת אומרת, את לא מפחדת שזה לא יקרה.
11 נאווה : אין מצב.
12 חיה : או.קיי.
13 נאווה : אין מצב.
14 חיה : כי יש שם המון אי-ודאות, "יקרה לא יקרה".
- 15 נאווה : כל העבודה שלי היא אי וודאות אחת ענקית וזה מרתק, מעניין אותי
16 לעשות מה שאני יודעת, ברור - לא מעניין.
- 17 חיה : אחרי כל כך הרבה שנים של עשייה באמת, אני אשאל אותך קודם כל
18 שאלה בנאלית לגמרי כנראה אבל אני כן רוצה לדעת, אם יש מבחינתך
19 גישה שונה לעבודה בכלל כשזה מחזה שלך או כשאת מטפלת במחזה של
20 מישהו אחר כי אני מוכרחה לומר ולשתף שהמחזה הגרמני יוצא ב 9 וב-10
21 לנובמבר ובעצם את עשית בו לא מעט שינויים, הוא מונו-דרמה אבל
- 22 נאווה : אני פתחתי אותו. זה לא, אני פתחתי אותו, כי זה יותר עיבוד, וקולות או
23 סודות. בטקסט יש המון סוד, יש המון "הדבר שלא נכתב", זה יופיו של
24 טקסט שמפעיל את הקורא. את המקומות שלא נכתבו אני כתבתי אותם,
25 או בתנועה או במילה או בתנועת גוף או במוזיקה וחשפתי, נתתי להם
26 צורה, צורה רגשית. בכלל אם לדבר על אמנות, אמנות בשבילי היא ספרות,
27 תיאטרון, ציור, מחול, תפקידה לתת, לעצב צורה לרגשות, אז את כל
28 ה"בין המלים", הסוד הזה, זה סוד, גם אהבה זה סוד, גם יצירה זה סוד,
29 אם את שואלת על הלא ידוע אני הולכת למקום של האהבה, אהבה היא
30 דבר, זה סוד, זה לא ידוע, אוי ואבוי למי שרוצה להפוך אותה לידוע ואני

יודעת שעד גיל מסוים, מרוב פחד זה מה שכולם עושים וגם אני, אני קצת	1
פחות, תמיד אהבתי את הסוד הזה, כי בכל מפגש שיש בו אהבה, היא	2
תתפרש אם תתן לסוד להוביל אותך, זה יקבל צורה אחרת וכשאתה מנסה	3
לכבוש זה תמיד יהיה אותה צורה ותוך שתי שניות נגמרה האהבה, נגמר	4
הסוד, ובונים רק קירות בטחון, רק קירות בטחון הם מופְּרִים, הם	5
מופְּרִים.	6
אני גם משתמשת בעוד מילה, כשאתה רוצה לנכס, כשאתה רוצה להחזיק,	7 חיה :
זה מהמקום של פחד.	8 נאווה :
ה"חזקה" הזאת	9 חיה :
הפחד	10 נאווה :
כן, לא לעזוב	11 חיה :
הפחד. לנכס. מה זה לנכס? זה לבנות, לדעת מה "יש לי אין לי" ומתחילים	12 נאווה :
בכלל שפה של בנק, של חוזים,	13
כן	14 חיה :
לא בבית ספרי.	15 נאווה :
לא סתם את כנראה בוחרת היום שתי עבודות כאלה. אני אמרתי לך גם	16 חיה :
בדרכנו הנה אל האולפן, הן עבודות מאד נשיות ומאד בשלות. כי בשני	17
המקרים את הבימאית, במקרה אחד את הכותבת, במקרה השני יש אשה	18
כותבת שזה כבר -על פניו- נשים יוצרות אבל, יש בזה, גם המחזות עצמם,	19
הם ממקומות מאד בשלים, גם של התכתבות, למשל, במחזה שלך גם	20
התכתבות עם	21
מרגארי דיראס	22 נאווה :
מרגרי דיראס שהיתה.	23 חיה :
נדבר על זה קצת	24 נאווה :
מי שככה, נזכיר לו שהיא הסרט "אינדיה סונג" (india song), ו"המאהב" כמובן, אלה	25
הדברים הכי מפורסמים שלה, היא כתבה את התסריט ל"הירושימה	26
אהובתי".	27

- 1 נאווה : היא צרפתיה כותבת, צרפתיה והיא פרצה הרבה שנים, הרבה אחרי שהיא כתבה
 2 וכתבה. היא עשתה פריצת דרך בכתיבה, כי המילה אצלה מעבירה תנועה
 3 פנימית ולא מספרת סיפור, היא בעצם כותבת את התנועות הרגשיות של
 4 הגיבורים שלה
- 5 חיה : יפה
- 6 נאווה : והסיפור - הוא לא חשוב איפה הוא
- 7 חיה : אני רציתי לשאול אותך עוד שאלה נורא קשה, עכשיו הקשה לא הבנאלית,
- 8 נאווה : קשה
- 9 חיה : קשה. התנועות הרגשיות – כי תראי, מרגארי דיראס, ב"גדול", גם
 10 בסרטים
- 11 נאווה : היא הממה אותי כשנפגשתי בכתיבה שלה לפני עשרים ומש שנה
- 12 חיה : שנות השבעים, סוף שנות ה-70.
- 13 נאווה : עוד לא תרגמו אותה בארץ, היא פשוט הייתה איזבל, עיתונאית צרפתיה
 14 שהתגיירה, והיא חשפה אותי לדיראס וישבנו ותירגמנו את "מודרטו
 15 קנטבילה" ואותי זה "העיף" כי אמרתי: היא עושה תיאטרון תנועה, אני
 16 הרגשתי את התנועה שם יותר מכל דבר אחר. וזה היה נדיר אז, המילה
 17 תמיד מעבירה איזה רעיון, שם דפק לך הלב עם הגיבורים, נשמת עם
 18 הגיבורים
- 19 חיה : זו כתיבה מאד בוגרת, יש לומר, בוגרת, היא לא כתיבה ילדותית שהלב
 20 דופק לך מרומנטיקה של נערים ונערות
- 21 חיה : לא, נכון?
- 22 נאווה : לא.
- 23 חיה : זה כשאמרתי לא מזמן, לקולגה פה, שאני מאזינה היום למלים של זיאק
 24 ברל, ששנים הקשבתי לו, לאנרגיות שלו ופחות למלים, את יודעת, נגיד
 25 "נמקיטפה" (Ne me quitte pas)
- 26 נאווה : פתאום התחלת לשמוע את המלים

- 1 חיה : פתאום מרגישה את המלים שלו מאד חזק, הענין של תנועות רגשיות, כי
2 כמו שאני מתרגמת את מרגארי דיראס מבחינת היצירה שלה ב"גדול", זה
3 בדיוק המקומות האלה, מה שלא נאמר,
- 4 נאווה : הרווח בין המלים
- 5 חיה : הרווח, בדיוק, ואת מתרגמת את הרווח הזה, את אומרת שיש שם מקום
6 לתנועה
- 7 נאווה : תמיד. את קצת דיברת, ואני "איישר" קצת, את אמרת: "לא סתם עכשיו
8 את" - אני תמיד עבדתי משם ותמיד אני אשה ותמיד היצירות שלי היו
9 מנקודת מבט נשית, מ-82,
- 10 חיה : אבל היית צעירה יותר
- 11 נאווה : את המקום הזה, נפש עתיקה, את המקום הזה, הוא תמיד רעד לי. בעבודה
12 השנייה שאלו אותי עיתונאים שראינו אותי אם קראתי את דיראס כבר
13 אז.
- 14 את יודעת, לפעמים את נמצאת במקום מסוים, רגשי, ואת לא מבינה אותו ובפגישה עם
15 יוצר אחר, את מבינה על עצמך, דיראס נתנה לי אותי, היא מיקמה לי
16 אותי, בלי להבין עוד, אז בואי נגיד שתמיד היה את זה, אני גם מבינה נורא
17 מתי אני משתמשת בתנועה על הבמה. אנשים אומרים: תיאטרון תנועה,
18 הם לא כל כך מבינים מה זה, אז לפעמים הם עושים תנועה ולפעמים הם
19 עושים טקסט - זה לא. אני תמיד חיפשתי את המקום בגוף שהמלים לא
20 יכולות להעביר מדויק, ואני זרמתי בין התנועה למילה, כי בסך הכל
21 הכל/הקול הוא טקסט בסוף, הוא בשביל דיאלוג,
- 22 חיה : אני אכנס אתך יותר למחזה הגרמני ברשותך, בדיוק למקומות האלה, יש
23 שם, בגדול, מפגש על הבמה, בין רקדן לבין שחקנית, למרות ששניהם
24 שחקנים על הבמה אבל, הוא גם רקדן, הוא קודם כל רקדן ואני הסתכלתי
25 בדיוק על המקומות האלה, כשראיתי היום את החזרה ואמרתי: או.קיי.,
26 בעבודת טקסט רגילה יש פעולות, זאת אומרת, המעבר בין הטקסט הרגיל
27 לבמה - אני מאד מפשטת ויסלחו לי אנשי המילה, אני אומרת
- 28 נאווה : מצוין, את אומרת מאד בהיר
- 29 חיה : כן, פשוט, לא מתוחכם, יש מעבר מטקסט כתוב לבמה, מה שמעביר את
30 הטקסט הכתוב לבמה הוא "בגדול" פעולות

- 1 נאווה : כן
- 2 חיה : מבחינתי הפעולות האלו יכולות להיות תנועה של הגוף או יכולות
- 3 נאווה : או לצחצח שיניים ולנעול נעל
- 4 חיה : זו גם תנועה של הגוף
- 5 נאווה : זו פעולה
- 6 חיה : פעולה.
- 7 נאווה : ברור.
- 8 חיה : פעולה זו גם תנועה של הגוף
- 9 נאווה : כן, אקשן
- 10 חיה : נכון, גם בבחירה שלך את השחקנים יש את האמירה הזאת שזה לא
11 לצחצח שיניים
- 12 נאווה : זה היה די אינטואיטיבי, הבחירה, אני די עובדת אינטואיטיבי, אני סומכת
13 על האינטואיציה כי הראש עובד שעות נוספות אז אני לא נבהלת מ"שלוף"
14 "מהבטן"
- 15 חיה : את כותבת תוך כדי שהראש עובד שעות נוספות או שאת זוכרת את זה?
- 16 נאווה : כותבת כשעולה לי רעיון, כתיבה זו עבודה קשה, אתה מתיישב, זה לא
17 שייך להשראה, אתה מנותק, אתה כותב, כל כותב יש לו את הדרך שלו
18 להיכנס לעולם, לפעמים זה מתפרץ אבל זה נדיר, כשזה יומיומי, זה כול
19 להיות לשבת מול חלון וריק ולא להיבהל, בשקט להגיד לעצמך, רגע, איפה
20 העולם נמצא, שאני, מזיז אותי, לכתוב שורה, שום דבר, מילה אחת
21 שיושבת נכון, שהיא מפתח - אתה מתחיל לעבוד אתה, לכתוב, ודרך אגב,
22 רק כשכותבים, תוך כדי הכתיבה אתה מתחיל לגעת להבין, מה אתה
23 רוצה, נפתח עולם, זה לא: חושבים ואחר כך זה נכתב, רק בתהליך, תוך
24 כדי כתיבה, אתה מבין על מה זה.
- 25 חיה : כשאת אומרת לי –בסדר שאני ככה, נכנסת?
- 26 נאווה : לגמרי וכל הזמן

- 1 חיה : כשאת אומרת לי "הראש שלי כל הזמן עובד" - אז יש את הענין של
 2 הכתיבה שאת מתיישבת כל יום או כל יומיים ביחוד בתקופת חזרות, אולי
 3 זה כבר יותר ובשל אבל היום, למשל, כשהיינו יחד בחזרה ואת תיכף
 4 תחזרי מן הראיון הזה ברדיו והראש עובד לך כל הזמן אבל לא ראיתי
 5 אותך כותבת כל הזמן
- 6 נאווה : הכל בראש
- 7 חיה : זהו, אז תבואי הביתה בערב, תתיישיבי ותזכרי כל מה שעבר עלייך?
- 8 נאווה : לא, אני גם לא צריכה לזכור, אני גם לא אתיישב לכתוב את מה שעבר
- 9 חיה : איך התהליך הזה עובד?
- 10 נאווה : זה מוטמע בי, זה מוטמע, להיפך, אם אני אכתוב משהו - זה משהו שלא
 11 קרה היום, תיפלט לי מן המכלול של כל היום הזה, איזו הבנה שאני אביא
 12 אותה נוספת מחר לחזרה.
- 13 חיה : זאת אומרת
- 14 נאווה : כל החושים
- 15 חיה : יש ה process, יש איזשהו תהליך שאת כבר סומכת עליו, הוא לא התחלה
 16 , התהליך הזה שקיים אצלך, את סומכת עליו, זה מה שיקרה, וזה מה
 17 שקורה ולכן, את גם לא נבהלת ממה יהיה בסוף כי התהליך הזה יוביל את
 18 זה.
- 19 נאווה : יוביל
- 20 חיה : אבל יש דד ליין
- 21 נאווה : אם הוא לא אני אזרז אותו
- 22 חיה : או.קיי. איך תזרזי?
- 23 נאווה : בואי נדבר על דד ליין
- 24 חיה : כן
- 25 נאווה : קודם כל אני בא היום שאני מתחילה לעבוד וזה יכול להיות חצי שנה
 26 קודם בשבילי זה מחר עומד, אני כל הזמן חיה שקהל נכנס. זה כל הזמן.

- 1 אז אני אביא את זה מהדעת, אבל, גם הדעת היא כולה מיץ וחושים, אני
2 אביא את הסוף. אני לא מוטרדת, לכן בסוף הסוף כותב את עצמו.
- 3 חיה : הוא בא לבד?!
- 4 נאווה : כן.
- 5 חיה : יש הבדל בין - שמתני לב לזה זאת אומרת,
6 נאווה : זה גם פלצני קצת להגיד "הוא בא לבד"
- 7 חיה : למה?
- 8 נאווה : כי אתה מוביל אותו, משהו בך יודע כיוון, אבל, המון, אני מפתיעה את
9 עצמי,
- 10 חיה : בגלל שהתהליך הזה עובר
11 נאווה : כן
- 12 חיה : ולכן ברור שיש לו סוף,
- 13 נאווה : לא רק זה, ברור לי שהסוף יכול להיות אל"ף, בי"ת, גימ"ל, דל"ת ואני
14 רוצה את מה שלא חשבתי עליו.
- 15 חיה : במחזה שאת כתבת אומרת שם אחת הדמויות -וזה דוקא מאד מעניין,
16 היא אומרת שם שהיא רוצה לדעת את הסוף: "תמיד רציתי" איך היא
17 אומרת את זה שם?
- 18 נאווה : "כשהיא עשתה תיאטרון"
- 19 חיה : כן, כן, אה! היא אומרת: "הבמה, התיאטרון - מה זה עבורך? בעיקר לדעת
20 את הסוף" נכון? זאת אומרת, יש שם את הדמות, אז חוץ מהתכתבות עם
21 מרגארי דיראס יש לך התכתבות עם עולם התיאטרון, שאת חיה
22 אותו, מה, עשרים וארבע שעות ביממה?!
- 23 נאווה : אני כל דקה הכי חיה אותו, מפרקת אותו טוטאלית, אני בדיאלוג מוטרף
24 אתו,
- 25 חיה : קודם, כל,
- 26 נאווה : מה זה ההמצאה הזאת, תיאטרון? מה זה הדבר הזה?

- 1 חיה : מה זה?
- 2 נאווה : אין לי תשובה, אני כל הזמן שואלת, אני לא יכולה בלעדיו ואני לא יכולה
3 אתו אבל זה לא סתם מלים. תמיד הייתי עם המבט מהחוץ, מה זה אנשים
4 נסגרים, ממציאים המצאות וחושבים שהמצאה נהדרת, עד כדי כך
5 שמישהו יבזבז כסף על כרטיס? ויישב ויראה כמה הם נפלאים? מה קרה
6 פה? תמיד יש לי את המבט הזה. עכשיו, אם כך, יש, אני נורא מכבדת את
7 הקהל,
- 8 חיה : אולי כי זה לא "אנשים יושבים וממציאים המצאות" אלא כי אנשים
9 יושבים ונוגעים כל הזמן ברגשות, מה שהקהל, הבן אדם הממוצע, לא
10 עושה את זה, רוב הזמן,
- 11 נאווה : זו היתה הסיבה שלי בתחילת הדרך, כשהייתי יותר צעירה יכולתי יותר
12 בקלות לקבל את מה שאמרת עכשיו, שיופי, אנחנו, בעזרתנו, כלומר,
13 המחזה, השחקנים, הקסם הזה,
- 14 חיה : אנחנו חוזרים לקתרזיס, נאווה, לבסיס, כן.
- 15 נאווה : ברור, היום עם השנים, זה לא מספיק לי, כי כבר אנחנו לא בקתרזיס,
16 אנחנו כבר יודעים שזה אורגזמה לרגע, צריך להיות יותר רציני, הסיבה
17 שאני אושיב אנשים לצפות במשהו שיש לי להגיד, אני אומרת את זה
18 באירוניה, או לשחקנים, צריך להיות, ואני יותר ויותר משתפת אותם "על
19 אמת", במחשבות שלי, בילדה, שכן משתוקקת לבין הבוגרת שמפרקת
20 ואומרת: הכל קשקוש, כן מרשה לעצמי "לגנוב" רגע כמו בחיים של "הכל
21 קסם והכל אפשרי", גם להתבונן מהצד ולהגיד: או.קיי, אז זה לרגע, זה
22 לא החיים עצמם, ומשם כתבתי את המחזה הזה. אני בודקת כל הזמן
23 מחדש מה זה תיאטרון,
- 24 חיה : יש רגעים שאת הופכת את הקהל לשחקן, זאת אומרת לפחות מבחינת
25 מיקום
- 26 נאווה : נכון,
- 27 חיה : מבחינת מיקום התפאורה, את מעלה אותו על במה
- 28 נאווה : כן, כי לא רק אני על במה, גם הוא, כי הוא בן אדם חושב, אינטליגנטי ואני
29 לא רוצה שיהיה מחוק בחושך, הוא לא מחוק,

- 1 חיה : שוב, הענין הזה של, שהקהל לא יושב ממול והוא לא רק החלל השחור
2 הזה ששמת
- 3 נאווה : לא, הוא נכנס פנימה והוא יוצא החוצה
- 4 חיה : זה לא חדש
- 5 נאווה : לא, שום דבר לא חדש
- 6 חיה : זה לא חדש
- 7 נאווה : ודאי.
- 8 חיה : זה בעצם, אני יכולה לומר ש"נאווה כיוצרת מעניינת; בגלל שנאווה כיוצרת
9 עוברת תהליכים והיא, זו השפה שלה, והיא מביאה את התהליך הזה
10 שהיא עוברת לידיעת הקהל
- 11 נאווה : כן
- 12 חיה : עכשיו הקהל חופשי לבחור, אם זה מעניין אותו אז הוא יבוא לראות את
13 התהליך
- 14 נאווה : נכון
- 15 חיה : כי יש סיכוי מאד גדול שהתהליך שנאווה עוברת ומעלה על במה, הרבה
16 מאד אנשים עוברים את התהליך הזה ואין להם האת הפלטפורמה הזאת
17 להציג אותה, אולי חוץ מחברים, בני זוג ולא תמיד, זה לא תמיד שם.
- 18 נאווה : נכון
- 19 חיה : אני אומרת את זה נכון?
- 20 נאווה : את אומרת את זה מדויק אבל זה לא תהליך כי אני דואגת גם למוצר,
21 נקרא לזה הכי נמוך, המוצר עשוי היטב, אני לא מביאה את הקהל
22 לתהליך, אני מביאה את הקהל לדבר שמתעסק ביצר יצירה גבר, אשה,
23 חיים.
- 24 חיה : תיכף נעסוק בסוף שאמרת אבל בעצם לתוצאה
- 25 נאווה : כן
- 26 חיה : כי זאת התוצאה, זו לא עבודה בתהליך

- 1 נאווה : לא
- 2 חיה : זה אני עכשיו מנסה לשתף
- 3 נאווה : הם חיים את זה באותו רגע לגמרי.
- 4 חיה : כן. המחזה שאת כתבת מתרחש בחדר החזרות.
- 5 נאווה : כן, על במת התיאטרון
- 6 חיה : וזה לא מקרי, אני חושבת, שהמחזה הגרמני מתרחש, גם, לפחות תחילתו,
- 7 הזמן האוטנטי שלו בהתחלה, זה באמת איזשהו
- 8 נאווה : אולפן
- 9 חיה : אולפן של
- 10 נאווה : מקום עבודה
- 11 חיה : מקום עבודה
- 12 נאווה : ששם נובעת היצירה
- 13 חיה : כן, בדיוק מקום עבודה שקשור בעיסוק הזה של היצירה. ושם, אנחנו
- 14 נשתמש במלים האלה, במחזה הגרמני הדמויות עפות לאחור, מתעופפות
- 15 להן, מצד אחד לאחור וקדימה וגם במחזה שאת כתבת, שם זה אולי יותר
- 16 מעגלי לדעתי, אני
- 17 נאווה : דברי. לא, מעניין אותי, נורא מעניין מה שאת אומרת
- 18 חיה : כן, כי בחדר החזרות, אני שותפה, הייתי פעמיים, כמה שעות כל פעם,
- 19 נאווה : עוד מעט יהיו כמה ימים שלמים
- 20 חיה : ואני גם מודה לשחקנים שאיפשרו לי כי זה לא תמיד פשוט, אני באמת
- 21 מעריכה את זה שישמעו גם הם. המעגלים לפחות, יש שם אחת הדמויות,
- 22 נדמה לי של שיר, אני לא זוכרת אם שיר אומרת את זה
- 23 נאווה : אחת הדמויות, את מתכוונת לשילה
- 24 חיה : "תמיד רציתי לחיות אהבה כזאת "
- 25 חיה ונאווה : "אפילו אם זה רק על הבמה"

- 1 חיה : הערבוב הזה, בין אמנות וחיים, כי אמנות לא יכולה להיות מקצוע
- 2 נאווה : לא. לצער האמהות שלנו, הן היו מאד רוצות שזה יהיה מקצוע כמו רופאה,
3 עורכת דין אבל אמנות, לך תדע מאיפה תבוא המשכורת בסוף החודש.
- 4 חיה : אחד הדברים ששמתי לב זה הענין הזה, שכשאת מדברת לשחקנים את
5 אומרת: זה לא מכוון, תכוון, את מתייחסת לאנשים בדברים האלה כמו
6 אל כלי, כמו מיתר.
- 7 נאווה : היום אני יכולה,
- 8 חיה : לא לאנשים אלא לנפש,
- 9 נאווה : לנפש, זה צליל ו"לכוון את הצליל" אבל, גם, אני נורא רגישה לשיחות
10 וליומיום, אני רוב הזמן שומעת איך אנשים פקה פקה מדברים מדברים
11 ושום דבר שם לא מכוון, כאילו לפחות על הבמה, לקהל, לתת צליל מכוון.
12 מכוון רגשית. לא מלים מלים וקולות והתנהגויות ותפאורה ותאורה,
13 שהדמויות שם ידברו מדויק.
- 14 חיה : למה אנשים לא מדברים מדויק?
- 15 נאווה : נורא, חיה, מה, מה, בואי נדייק לעולם.
- 16 חיה : כן לפעמים אני חושבת
- 17 נאווה : קודם כל הדרישה היא מעצמי, בואי נתחיל אנחנו, אני עירנית לענין הזה
18 מאד
- 19 חיה : עניינים פסיכולוגיים אולי, גם ענין של דימוי, מה אני רוצה להציג לעולם
20 ומה אני בוחר
- 21 נאווה : מוכר, מוכרים, זה עולם מוכר, כל הזמן אנשים
- 22 חיה : כל הזמן משווקים את עצמם
- 23 נאווה : לפחות שהאמנות תתכוון לדייק. השאר ענין של טעם, דרך אגב, אבל
24 שהאמן ידרוש מעצמו לדייק.
- 25 חיה : שזה
- 26 נאווה : אין שם מכירה, בדייק

אין שם מכירה. כי אני יודעת טוב מאד איך להוציא מוצר שמוכר, אני לא רוצה את זה, אני רוצה את הדיוק, את המפגש, אני אולי עוד תמימה, אני מאמינה שכשמדויק, כשאתה מביא את עצמך במדויק, אזנייס נפתחות אליך.	נאווה :	1
		2
		3
		4
זה גם מוריד מעמסות, זה בדיוק הפוך ממעמסה, כי ברגע שזה מדויק זה פותח, אז זה עובר,	חיה :	5
		6
	נאווה :	7
	חיה :	8
	חיה :	9
בטח, עדיף לחיות עם שלש טונות על הגב מאשר לדייק	חיה :	10
נכון	נאווה :	11
דיברנו על יחסי קהל במה קצת, אנחנו מדברות היום	חיה :	12
כן	נאווה :	13
גברים נשים. אהבה.	חיה :	14
אוי	נאווה :	15
יאללה, שזה תמיד נושא נפלא לדבר עליו, לרגעים, היו לי רגעים שם שהסתכלתי על כל הדמויות האלה, וקצת מתערבב לי, אני מודה. קצת מתערבב לי כי אני אמרתי לך משהו על המחזה הגרמני, אמרתי לך איזה משפט, מעניין מה, אמרתי שזה נורא אימפרסיוניסטי וכשאני מדברת על אימפרסיוניסטי	חיה :	16
		17
		18
		19
		20
למה התכוונת? אז תגידי ורוד צהוב לא אומר לי כלום, דברי עכשיו לא "ורוד צהוב"	נאווה :	21
		22
מהאמצע, מהאמצע יש שם דמות.	חיה :	23
דברי רגשית.	נאווה :	24
או.קיי. קודם כל זה מונלוג לשחקנית שיכולה לדבר מהר, אומרת הכותבת	חיה :	25
		26

- 1 נאווה : כן
- 2 חיה : שרה פון שוורצה היא השחקנית, זאת מונודרמה, ואת הכנסת לשם עוד
3 שני שחקנים
- 4 גברים, כשאחד מהם הוא גם רקדן כוריאוגרפי, ערן מצליח ואיל שכטר שהוא שחקן וגם
5 מוזיקאי כמובן ואלה,
- 6 נאווה : שני המקסימים האלה
- 7 חיה : כן, עכשיו, יש שם כל הזמן, וראיתי שזה כבר, כשאני הגעתי לחזרה, זה לא
8 התחלה, ההצגה עוד מעט יוצאת, זה כבר יותר ענין של שיופים, הדיוקים
9 האלה שאת מחפשת אותם ומאיזשהו מקום באמצע, הדמות הזאת
10 שאנחנו מוצאים אותה שהיא בעצם מתחילה לחזור לאחור, על דברים,
11 ועוד נוגעת בדברים שקרו לה,
- 12 נאווה : מתקלפת, מתקלפת
- 13 חיה : כן, וברגע שהרגשתי שהיא מתחילה להיות כמעט שקופה
- 14 נאווה : נכון
- 15 חיה : מאד שבירה
- 16 נאווה : נכון
- 17 חיה : ומאד, כן, היא קוראת לזה
- 18 נאווה : היא אומרת : "אני קלה, הכל עובר דרכי", היא מרגישה, הכל אוורירי,
- 19 חיה : כן,
- 20 נאווה : אין לה כיסוי
- 21 חיה : כן והדבר הזה, שוב זו אסוציאציה פרטית שלי בכלל מתחום האמנות,
22 אימפרסיוניזם, זה דברים מאד קלילים, הצבעים שם מאד קלילים, מאד
23 מתעופפים, מאד דקים
- 24 נאווה : דק,
- 25 חיה : כן, מאד דקים
- 26 נאווה : דק שמרעיד אותך

- 1 חיה : כן, מונה, מנא, כשאני חושבת לעומת אקספרסיוניזם ואמנות פלסטית
2 שזה
- 3 נאווה : זה בעיקר מהאמנות הגרמנית
- 4 חיה : פתאום נהיה פה משהו מאד קליל
- 5 נאווה : מאד דק, שקוף, קליל זה מטעה, קליל זה
- 6 חיה : כן, שקוף
- 7 נאווה : יותר שקוף
- 8 חיה : ואני מאמינה שגזינה היא גברת בשנות ה-40 לחייה, זאת אומרת זה הדור
9 העכשווי של הכותבים
- 10 נאווה : אני הבנתי שהיא כתבה את זה עשר שנים לאחור, יותר צעירה אבל זה לא
11 שיד לגיל, זה שייך למסע של, זה כן אישה בדור מטורף שרץ על תחרות, על
12 success, על הצלחה, נשים שרצות ובונות קריירה, שנדרש מהן, זה בנאלי
13 מה שאני אומרת אבל זה נכון, עולם תחרותי גלובלי מטורף, שכרגע אתה
14 in, תוך שניה אתה out וכל המקצועות, ב"הכל", ומתוך זה היא מסתגרת
15 ומקיאה את חייה בתוך חלל קטן שנקרא "חדר אמבטיה". בשיא של
16 ההצלחה היא לבד, היא, נמחק לה הכל, היא שכחה מי היא, חיה, היא
17 בעיקר מחזירה את עצמה לעצמה בחלל הקטן של חדר האמבטיה.
- 18 חיה : עכשיו, זה יכול היה להיגמר, מבחינת המעבר מהטקסט לבמה, בזה שהיא
19 באמת עומדת שם עם המיקרופון ומרביצה מונולוג
- 20 נאווה : נכון.
- 21 חיה : של כמה עמודים,
- 22 נאווה : נכון
- 23 חיה : זה בעצם הכתיבה, זו הכתיבה.
- 24 נאווה : ושרה מצויינת בזה, היא שחקנית נפלאה, וגם זה אפשר היה, הכל אפשר
25 היה. שם זה התחבאו לי יותר, בין המילים, ברווח, מתחת יצאו לי, מה
26 לעשות גם אני אישה ואני מכירה את ה, מאיזה סביבה נכתבה הצעקה הזו.
27 וזו צעקה. זה מישהי שנשבר לה הלב, והיא הסתגרה וניסתה להזכיר

- 1 לעצמה את צבע השיער הראשון שלה ואת היס, ואת החול בשיער ואת
2 האהבות הראשונות, והיא חייבת לחזור לעצמה.
- 3 כן, זהו, זה המשפט שרציתי לומר. כדי לחזור לעצמה. : חיה
- 4 אין לה ברירה. אין לה ברירה. : נאווה
- 5 כדי לחזור לעצמה בעצם. כן. : חיה
- 6 והכל לא שווה, בלי זה. : נאווה
- 7 המפגשים עם שני הגברים האלה, זאת אומרת, זה נותן באמת תחושה על
8 הבמה ואת נורא חידדת להם את זה, כל הזמן. שבעצם למרות שזה
9 מונולוג, אז החבטה או המכות, מקבל גם הגבר, לא רק היא, וזה צריך,
10 למרות שזה לא עליו, המרכזו זו האישה כי זאת המונודרמה.
- 11 אבל הוא היה שם. : נאווה
- 12 הוא היה שם. : חיה
- 13 הוא היה שם. : נאווה
- 14 אז צריך לראות גם מה קורה לו. : חיה
- 15 במרחק, הגבר נפגש עם זה גם במרחק של זמן. בעצם, הוא עם הטקסט
16 שלה, היא כתבה את זה. כשהוא קורא את זה, הוא יכול להרשות לעצמו
17 להרגיש, כי זה כבר לא מולה.
- 18 כן. : חיה
- 19 זה כבר לא מולה ובגיל שזה קרה. זה במרחק של זמן, והוא עובר את זה
20 רגשית בדרכו. : נאווה
- 21 שוב ניגע במחזה השני. אנחנו ככה נקפוץ מאחד לשני. בשני, בחדר החזרות
22 של תאטרון תמנוע. : חיה
- 23 לגמרי. : נאווה
- 24 נפגשות שתי שחקניות. : חיה
- 25 זה אמיתי לגמרי. : נאווה
- 26 כן, שלא התראו 15 שנה. : חיה

- 1 נאווה : נכוך.
- 2 חיה : זה בעצם סיפור המסגרת.
- 3 נאווה : הן עבדו איתי לפני 15 שנה, התפרק. אחת עזבה, השניה החיים ועוד
- 4 דברים, בקיצור 15 שנה הן לא התראו ולא עבדו איתי. הלאה.
- 5 חיה : והן נפגשות.
- 6 נאווה : כן.
- 7 חיה : והן נפגשות וכל אחת מהן היא כמו שאת אומרת עברה משהו אחר לגמרי
- 8 בחיים. הפגישה שלהן היא פגישה אוטנטית מול קהל.
- 9 נאווה : כן.
- 10 חיה : הקהל הוא חלק מהעניין, ומתחילה,
- 11 נאווה : אוטנטית במרכאות.
- 12 חיה : במרכאות ברור.
- 13 נאווה : כי זו שיוזמת את הפגישה היא עובדת עדיין בתיאטרון, היא קבעה איתה
- 14 מול קהל בלי ליידע אותה.
- 15 חיה : כן.
- 16 נאווה : אז זה שיחה על האוטנטי.
- 17 חיה : וזה נותן את האפשרות.
- 18 נאווה : מה זה אוטנטי? מה זה ריאליטי? מה זה תאטרון שהרגע זה כאילו קורה?
- 19 תקחי את שקספיר הרגע זה קורה.
- 20 חיה : אפילו את האקדח שאת שמה שם בהתחלה.
- 21 נאווה : כן, וזה פה, תשמור לי על האקדח היא אומרת, כי היא הכינה אקדח כי
- 22 בדירס בהתכתבות יש שם רצח.
- 23 חיה : כן, אבל זה כל אחד יגיד שזה ישר מתכתב עם ציכוב. זאת אומרת אין פה,
- 24 עם ה"תאטרון" ה, ה,

- 1 נאווה : זה בכלל קרה לא מזמן, כי הייתי צריכה לתת לכניסה והיה צריך להיות אקדח, אז תשמור לי על האקדח. 2
- 3 חיה : כן, כי זה צריך להיות. 3
- 4 נאווה : אבל זה לא היה מהתחלה בראש שלי. ממש לא. 4
- 5 חיה : כן, אבל זה ברור, 5
- 6 נאווה : זה נבע מהצורך. 6
- 7 חיה : אבל זה גם ברור שזה נובע גם מהלימודים והידע של כל השנים. 7
- 8 נאווה : ברגע ששמתי את זה, אמרתי אה, יופי, גם אני שמה את האקדח בהתחלה 8
- 9 שיופיע בסוף. 9
- 10 חיה : ויש שם התחבטויות, יש באמת התחבטויות, יש קצת, 10
- 11 נאווה : הבנות נפגשות אחרי 15 שנה, אוטנטי, ויש פתיחת שאלה מול קהל, מה זה 11
- 12 אוטנטי? מה זה אמיתי? אם אפשר לעשות את זה בכלל בתאטרון. אני 12
- 13 מוכרחה להגיד את זה כל הזמן מדברים המחזה שאת כתבת עלי. המחזה 13
- 14 נכתב מחייהן לגמרי, 14
- 15 חיה : של השחקנים. 15
- 16 נאווה : יש שם משחקים שלמים שהם מאוד הן. 16
- 17 חיה : אישיים? 17
- 18 נאווה : אישיים. כמעט שנתיים היה תהליך של אימפרוביזציה מחייהן כשאני 18
- 19 יושבת כותבת ומשקיפה לא היה לי "דד ליין", לא רציתי "דד ליין". ידעתי 19
- 20 שיצא, ולקחתי את כל הזמן. כי אין לי עניין לעשות עוד הפקה, ולכתוב עוד 20
- 21 מחזה. אני צריכה להאמין. 21
- 22 חיה : עכשיו, כשהגעתי לחזרה זה כבר מחזה כתוב? 22
- 23 נאווה : כן. כן. 23
- 24 חיה : אבל עכשיו, למרות שהוא מחזה כתוב על אימפרוביזציות של שחקנים, יש 24
- 25 שם גם גבר. 25
- 26 נאווה : לא, לא הוא כתוב לגמרי. כן. 26

- 1 חיה : יש שם גם גבר בין שתי הנשים האלה.
- 2 נאווה : הגבר הזה הוא פועל במה.
- 3 חיה : פנטום.
- 4 נאווה : פועל במה. זאת אומרת, הוא מוגדר כפועל במה. גם לקחתי את כל
- 5 התכונות של פועל במה. את פעם ראית אותם עובדים כשאיך קהל? זה
- 6 מדהים.
- 7 חיה : המהירות וה,
- 8 נאווה : לא רק זה, הם שמים את המוזיקה שלהם. הם בעולם.
- 9 חיה : אה, אוקי.
- 10 נאווה : לגמרי. כי אני חיה בתיאטרון יום ולילה, פתאום באה לי מוזיקה מאחת
- 11 האולמות. אני נכנסת אני רואה חשוד, התאורן על הסולם, מוזיקה
- 12 מדהימה שהוא שם. הוא עובד. הוא יוצר את הקסם, וחי קסם שהוא שם
- 13 לעצמו, עד שהשחקנים יבואו וההצגה תחרב לו את העולם שלו. אז כשאת
- 14 אומרת פנטום, כי עליך תכף את תסבירי גם למה את אומרת שהפועל
- 15 במה/תאורן.
- 16 חיה : כי זה כמו, לפעמים רוח רפאים. יש איזה תחושה שהוא רוח רפאים.
- 17 נאווה : הם כן. הם יוצרים את הקסם. אבל אם אין להם את זה בפנים, הם לא
- 18 מצליחים ליצור, זה לא רק מבחינה טכנית 5 פנסים. זה אנשים שחיים את
- 19 הקסם שיופעל עוד דקה בתוכם. זה סוג האנשים האלה.
- 20 חיה : שזה מעניין להפליא.
- 21 נאווה : כן.
- 22 חיה : כן, זה לא אנשים שנמצאים בקדמת הבמה. אבל כאן הוא מגיע לקדמת
- 23 הבמה.
- 24 נאווה : הוא לא התכוון, והוא מגיע.
- 25 חיה : והוא מגיע.
- 26 נאווה : והוא יותר ממגיע בואי נגיד, הוא משתלט.

- 1 חיה : שזה מעניין. במחזה אחד זה גבר ושתי נשים, במחזה השני זאת אישה ושני גברים. 2
- 3 נאווה : כן, ככה יצא.
- 4 חיה : זה ככה יצא, אה?
- 5 נאווה : ככה יצא, באמת ככה יצא.
- 6 חיה : ופה זה הפועל במה ושתי שחקניות. ושם זאת שחקנית, במאי ומוזיקאי.
- 7 נאווה : במאי ומוזיקאי. תראי חיה, לי מאוד קשה להמציא דמויות שהם לא 8 מהחיים שלי. אני מוכרחה להאמין. יש לי משהו נורא מציאותי, אני לא 9 אספר סיפורים על קלושר ומדענית, סתם אני תוקעת. אני לא, זה לא 10 העולם שאני מכירה. אני רוצה לשתף אנשים במחשבות, אבל דרך דמויות 11 שאני מאמינה להם, אז הם תמיד בעולם שלי. בפעם הבאה תהיה שדרנית 12 על הבמה ועורכת תוכן ומנהלת תוכנית רדיו.
- 13 חיה : ואללה, שתיים?
- 14 נאווה : את.
- 15 חיה : אה, רק אני?
- 16 נאווה : כן.
- 17 חיה : תגידי רגע, אוקי, אני, זרקת, נדבר על זה בהמשך.
- 18 נאווה : כן.
- 19 חיה : במחזה הגרמני עולה הזיכרון של הפגישה מן העבר, פגישות מן העבר.
- 20 נאווה : פלשים אני קוראת לזה.
- 21 חיה : פלשים, כן. למרות שאת לא בחרת בטכניקה של פלשים. יש טכניקות של 22 פלשים, את לא בחרת בהם.
- 23 נאווה : אני לא יודעת מה הולך לקרות, לא מעניין אותי.
- 24 חיה : אבל את עושה את זה בואי נגיד, דרך שינוי תפאורה מסויימת, באותו רגע.
- 25 נאווה : משהו זז.

- 1 חיה : משהו, בדיוק.
- 2 נאווה : כל הזמן זו. כל הזמן, גם במחזה השני הכיסאות משנים צורה, זה גם
3 תנועה של הנפש, זה לא סתם.
- 4 חיה : כן, כן.
- 5 נאווה : זה תמיד עוד רובד שהמילים לא מעבירות. כל הזמן אצלי זו משהו. כל
6 התפאורה מקבלת, בלי להרגיש, והשחקנים עושים את זה. זה לא שזה
7 איזה מנוע מוריד והבמה מסתובבת. לא, רגוע, אנחנו עושים את זה.
- 8 חיה : הסתכלתי גם על שאלות או דברים ששחקנים שואלים אותך, או הרקדנים
9 ושמתי לב להבדלים מאוד גדולים. אני לא יודעת עוד איך, את יודעת לפלח
10 את זה, אם להגיד שזה אופייני לאדם מסויים או לסוג המקצוע שהוא
11 עוסק בו. אבל כל אחד עובד אחרת. זאת אומרת, את יכולה להגיד
12 לשחקנית מסויימת, את זורקת לה מילה והיא בצייק עושה, היא מבינה
13 מה ש, היא מבינה ב,
- 14 נאווה : עמוק.
- 15 חיה : בדיוק. עמוק.
- 16 נאווה : בהמון שכבות.
- 17 חיה : כן, ומיד. יש שחקנית אחרת שהיא מיד מנסה ואז פתאום משהו אחד מהם
18 נופל ואז היא שומרת אותו.
- 19 נאווה : כן.
- 20 חיה : יש עוד שחקן שמאוד חשוב לו לדעת מאיפה זה מגיע.
- 21 נאווה : להבין את הסיטואציה הרגשית בשיחה, ואז הוא מוצא את הדרך שלו.
- 22 חיה : כן. יש שחקן אחר שיגיד אני צריך להבין קודם מאיפה לאיפה אני הולך,
23 ולפי זה אני מפנים את זה.
- 24 נאווה : זה מדהים, עם כל אחד זה שפה אחרת שנים,
- 25 חיה : כן.
- 26 נאווה : וזה נורא טבעי.

- 1 חיה : זה חדש לי. אני,
- 2 נאווה : מה זאת אומרת?
- 3 חיה : ישבתי עם,
- 4 נאווה : אני עובדת עם אנשים, לא מעניין אותי מקצוע. זה קל מאוד לבמאים
5 לחשוב שכולם מדברים באותה שפה, זה לא נכון. זה לא נכון. את ואני
6 מדברות אחרת מאשר דיברנו קודם במזנון, זה אחרת. עם כל, כל אחד,
7 תיקחי שני אנשים אינטליגנטים מקסימים רואים סרט, כל אחד יספר לך
8 משהו אחר על הסרט. זה ככה.
- 9 חיה : החיים הם רשומון נאווה. אנחנו יודעות את זה.
- 10 נאווה : נכון. אבל זה נפלא, לא?
- 11 חיה : נכון.
- 12 נאווה : בגלל השוני גם את מבינה דברים אחרת. זה מכריח אותך לא להבין הכל
13 דרך אותה תבנית. יש כל מיני צורות הסתכלות על אותו רגע.
- 14 חיה : את עכשיו עובדת בשבוע הבא, והשבוע הזה שבא עכשיו על המחזה
15 הגרמני.
- 16 נאווה : נכון.
- 17 חיה : כל מקום בתוך האמבטיה שבו אין מים.
- 18 נאווה : נכון.
- 19 חיה : ולכן אני בשבוע הבא אראיין אותך שוב, ניכנס יותר לפרטים על המחזה
20 הגרמני שאמור לצאת כאמור כבר ב- 9.11. אנחנו קצת נעזוב אולי את
21 המחזה שלך כרגע בצד, אלא אם כן יעלו שם רעיונות שלי ושלך תוך כדי
22 חשיבה על דברים שקרו שם, ואנחנו נמשיך את השיחה הזאת גם בעוד
23 תוכנית, אני מקווה שיותר עד שההצגות האלה יצאו לקהל הרחב, שיבינו
24 באיזה דברים את מתחבטת לפני שזה יוצא. מאחרי התוצאה יש עולם
25 שלם,
- 26 נאווה : שלא מפסיק.
- 27 חיה : כן, זה אימונים.

1	נאווה :	זה לא עושים הצגה ומנתחים וזה, זה קצת יותר.
2	חיה :	לפעמים זה מזכיר לי אפילו ספורטאים שמתאמנים. זה עבודה מאוד
3		קשה.
4	נאווה :	נכון.
5	חיה :	פיזית גם, לא רק נפשית. גם וגם.
6	נאווה :	גם וגם.
7	חיה :	נאווה צוקרמן, תודה רבה בינתיים.
8	נאווה :	תודה חיה.
9		סוף הראיון.
10		
11		ראיון מס' 2.
12	חיה :	שלום נאווה צוקרמן.
13	נאווה :	שלום חיה.
14	חיה :	אנחנו בשיחתנו השניה.
15	נאווה :	אנחנו מכבירות בשיחות.
16	חיה :	נכון.
17	נאווה :	אינטנסיביות של חזרות.
18	חיה :	מה שקרה עכשיו זה שהודענו על כך שההצגה הזאת, הגרמנית, הנקראית
19		כל מקום בתוך האמבטיה שבו אין מים, שאת מביימת.
20	נאווה :	של גזינה.
21	חיה :	של גזינה דנגוורט. יוצאת ב- 9.11 ולכן החזרות של ההצגה השניה שאותה
22		כתב דדה, שם זמני. כרגע נדחות עד אחרי שההצגה הזאת תצא.
23	נאווה :	ממתינה.

- 1 חיה : ממתינה. ולכן היום את השיחה שלנו נעשה רק על המחזה של גזינה. כשיש מחזאי שהוא חי, פתאום זה עולה לי, יש איזה שהוא התייחסות של הבמאי, שלך אליו? 2 3
- 4 נאווה : פחד מוות.
- 5 חיה : זהו, נכון?
- 6 נאווה : כאדם כותב, ושמישהו אחר יתרגם אותו, והכתיבה היא באמת. פעם כתבו עם עט נובע, עט ציפורן, אז ממש כל ציפורן טפטוף דם, האימג' הזה, התמונה הזאת. כתיבה באמת קורת מתוך נימי הדם, ופתאום בא מישהו וחוכמולוג, מתרגם אותך. אני עברתי את זה פעם ראשונה עם יהודה עמיחי ז"ל. בחרדת קודש קיבלתי טקסט שלו שהיה תסקיט רדיו דרך אגב, ולכן מרגש אותי כל השיחות איתך חיה, כי באיזה שהוא מקום אנחנו בגללך ותודה, אנחנו מביאות את הגבול הדק הזה בין תיאטרון, חיים, קולנוע, ציור לרדיו. 7 8 9 10 11 12 13
- 14 חיה : אמנות, כן.
- 15 נאווה : כן. בסוף אני קדה מול המילה שנקראת אמנות.
- 16 חיה : כן.
- 17 נאווה : ובכן יהודה עמיחי, אני זוכרת נתנו לי, ניסן נתיב ז"ל, כולם ז"ל היום, אבל דור של נפילים, אמר לי נאווה תביימי. זה היה תסקיט רדיו שזכה בפרס ברדיו אירופה. בפרס ראשון, היום בו נקבר מרטין בובר. אני שקשקשתי אני זוכרת שכל יום שתרגמתי אותו ממרומי גילי שהיה צעיר, והוא היה כבר איש שעבר ימים וזמן, ודברים, שקשקשתי. אני זוכרת את היום שביקשתי שיבוא לחזרות. כי אם יהודה לא יגיד כן, אני לא אעלה את זה. זאת אומרת, עבדתי עם כל ה, הוא בא ובכה והיתה שיחה מאוד מרגשת. להפך הוא אמר לי, איך ידעת? אני חושבת שידעתי כי כל הזמן הוא הוביל ולא אני. עכשיו, אני ממשיכה לשקשק כמו לפני הרבה שנים עם יהודה עמיחי. כי להיכנס ללב של כותב, ולא לזייף את הלב שלו, ולא להמציא עליו, ולא להתחכם עליו זה מאוד עדין. 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
- 28 חיה : ואת הולכת פה בין הטיפות, לגמרי.
- 29 נאווה : כל הזמן. כל הזמן. היא תהיה בהצגה.

- 1 חיה : כן, ויש פה גם איזה סוג אפילו אני מעזה לומר, טיפה עיבוד. טיפה כי נכנס דמויות, זה מונודרמה במקום. 2
- 3 נאווה : גם עם יהודה עמיחי, אני הזזתי טקסטים, ואין מה, כי עיבוד זה עיבוד. 4
- 4 חיה : נכון, יש קצת עריכה גם. 5
- 5 נאווה : הטקסט המלא ובמלואו לא נגעתי בו. 6
- 6 חיה : יהיה מעניין. אני מהמרת נאווה, מהמרת. 7
- 7 נאווה : אני משקשקת ואת מהמרת. 8
- 8 חיה : אני מהמרת שהיא תאהב את זה. 9
- 9 נאווה : על זה אנחנו, בסדר, 10
- 10 חיה : אנחנו נדבר אחרי שהיא תבוא גם, מה היא אמרה וכו'. וצריך לזכור שהיא אישה בת 40 ומשהו, זאת אומרת, 11
- 12 נאווה : היום היא בת 40 ומשהו, היא כתבה את זה לפני 10 שנים. 13
- 13 חיה : טוב, בחזרה אחרונה שהייתי רשמתי לי כמה דברים ואנחנו ממשיכות את תהליך העבודה, כי איך אני תמיד אומרת, אני רק הכלי שמעביר. זאת אומרת, בינך לבין המאזין. אני המתווכת. 14
- 15 חיה : מתווכת טובה, רגישה. 16
- 17 חיה : תודה רבה. אני מנסה לשאול את השאלות. אני ניסיתי לחשוב על עבודת התאטרון הזאת שאני גם צריך לומר, שאני באה פעם בשבוע, לאחרונה הייתי רק פעמיים, זה הכל. אבל הייתי באיזה 4 חזרות זה לא איזה, 18
- 19 חיה : אינטנסיביות אבל. 20
- 21 חיה : כן. ושאר הימים אני לא באה. ולכן יש גם, מה שאני ראיתי ביום ראשון, 22
- 22 חיה : כבר קרם עור וגידים ביום רביעי, התחיל כבר לעמוד יותר ויותר. ואז 23
- 23 חיה : חשבתי לעצמי, ואת זה רציתי לשאול אותך, כי הרבה פעמים אנחנו מדברות על אמנות ויש צורה של אמנות בכלל שהיא כמר. זאת אומרת 24
- 24 חיה : שקודם עושים את העיגול הגדול הזה. 25
- 26 נאווה : בואי נהפוך את המילה אמנות ליצירה, ליצור יש מאין. 26

- 1 חיה : יצירה, יפה, יפה. יש מאיין. כן, לוקחים חתיכת גוש כמר, משהו מאוד גשמי, 2
- 3 נאווה : גולמי. 3
- 4 חיה : גולמי, ואפשר לגעת בו ומתחילים לעבוד על הפרטים בפנים, ואז בעצם יוצרים את הדמויות או הצורות שרוצים ליצור אותם. לרגע, דווקא בחזרה של אתמול שהיא כמעט כבר גמורה ללא תאורה יש לומר, ועל זה נדבר אחר כך, תפאורה קיימת. תלבושות עוד אין, אבל כבר יש את הנקודות הקטנות שעושות את העניין, כמו ה, 8
- 9 נאווה : יש הכל אבל הם עוד לא על הבמה. 9
- 10 חיה : חשבתי בעצם על מסגרת של תמונה קודם כל. זאת אומרת, לוקחים את המסגרת. 11
- 12 נאווה : זה מעניין. 12
- 13 חיה : כן, על זה חשבתי אתמול, ואז מתחילים, 13
- 14 נאווה : "פריים" ראית את ה"פריים". 14
- 15 חיה : כן את ה"פריים" של התמונה, ובפנים מתחילים לעבוד על הפרטים. השאלה, זה מה שראיתי אתמול ואמרתי לעצמי אני מוכרחה לשאול אותך, כי יש הרי גם דרך אחרת. יש את הדרך להתחיל מהפרטים, ואחר כך להלביש, ויש את הדרך השלישית שזה הולך יחד. 18
- 19 נאווה : אני חושבת שזה דיאלוג. בואי נגיד שיש כמו שיש סוגי אנשים, ויש גם סוגי גישות. באמת, בסוף מכל הניסיונות של השנים זה פינג פונג מטורף, זה דיאלוג פתוח וזה יכול לבוא מפרט אל ה"סטרקצ'ר" אל ה, 21
- 22 חיה : אל המבנה. 22
- 23 נאווה : המבנה או המסגרת. או מה"סטרקצ'ר" שהוא גם, אל הפרט. אני לא ננעלת. אני עפה. אני אולי בצעירותי, אני חושבת שאדם שכבר עבד ועבד קודם כל זה מקום, אין מה להפסיד. 25
- 26 חיה : זה מקום שלך היום נדמה לי, שאת בטוחה בו. בטוחה לא לגבי התוצאה. זה את וודאי לא יודעת, אבל את סומכת על עצמך או על האחרים, או על, 27
- 28 אותה תנועה שאני תמיד אומרת שרקדנים זורקים את עצמם לאחור ויש תופס. 29

- 1 נאווה : אני סומכת על עצמי, ואני גם לא, אבל לא איכפת לי. הלא איכפת לי פה
 2 עלי. איכפת לי מאוד לגבי אנשים. עלי כבר לא איכפת לי, וזה משם. ואולי
 3 אני אעזר עוד פעם ביהודה עמיחי. התסכית ההוא נקרא "היום שבו נקבר
 4 מרטין בובר" ומרטין לא מוזכר,
 5 חיה : בתסכית.
 6 נאווה : בכל הטקסט.
 7 חיה : כן.
 8 נאווה : ואני עושה מחקר שלם, קודם כל זה הדליק אותי כי אני הייתי מחוברת
 9 עוד לפני עמיחי לפילוסופיה של בובר, וממש יצרתי תפקיד. את מדברת על
 10 עיבוד של בובר, על מרפסת. זה היה בצוותא וכל פעם הוצאתי קטעי
 11 דיאלוגים של בובר אל הבמה. בסוף הדמות ששיחקה את בובר ירדה לתוך
 12 הדמויות שלה. הוא בא לגנרלית, עד אז לא העזתי לדבר איתו, כי מי אני
 13 שאני אדבר, אם עוד אין לי מה להראות לו. סוף סוף הגענו לדיבור ואמרתי
 14 לו תגיד לי יהודה, למה זה נקרא היום שבו נקבר מרטין בובר? הוא צחק,
 15 הוא אמר לי, נורא פשוט, זה כמו פסל שמפסל מכמר בסטודיו עם חלונות
 16 פתוחים, הוא עוד לא יודע מה הוא מפסל, הוא בדרך לדעת ומהחלון עפה
 17 נוצה ונדבקת לכמר והוא אומר, אני אשאיר אותה. ביום שהתיישבתי
 18 לכתוב הודיעו בחדשות שמרטין בובר מת. ואני לא צריך הצדקה לזה,
 19 החיים. אז התשובה היא שזה כבר לא, אנחנו רוצים לגעת בחיים. וזו
 20 התשובה. מה"פריים" מה"סטרקצ'ר" מהפרט, מהסטודיו, מהדמעה
 21 שהשחקנית באה בבוקר, הכל נכנס.
 22 חיה : זה זורק אותי לשם של המחזה. אחרי שקראתי את המחזה בפעם השניה,
 23 וקראתי אותו כבר עם התוספות שלך, לא קראתי את ה,
 24 נאווה : התוספות שלי נגיעה של "סטרקצ'ר" באמת.
 25 חיה : נגיעות, בדיוק. אני באסוציאציות שלי הייתי קוראת לו בשיער אדום יש
 26 הבטחה למשהו.
 27 נאווה : כי זה משפט,
 28 חיה : שחוזר שם הרבה פעמים.
 29 נאווה : וזה גם מוטו, כי הכל גבר אישה מתחת.

- 1 חיה : כן.
- 2 נאווה : דיאלוג בין זכר לנקבה, גבר אישה, הפער של, הפער הזה שמנסים לגשר
3 אותו. מנסים להתאחד, שלא יהיה פער. כל הזמן הגברים אומרים לה, ואת
4 זה היא שומעת טוב, בשיער אדום יש הבטחה למשהו.
- 5 חיה : כן, לעומת השיער הבלונדיני.
- 6 נאווה : לא שהיא יודעת, כשהם אומרים,
7 חיה : מה ההבטחה.
8 נאווה : מה ההבטחה.
9 חיה : נכון.
10 נאווה : מה זה המילה הבטחה לגביהם.
- 11 חיה : את יודעת בכל החזרות חשבתי על זה ואמרתי מה זה אומר? מה זה
12 האדום הזה, מה?
- 13 נאווה : אני קצת יכולה להגיד לך משנים של עשיה שחקרתי את הנושא של אהבה,
14 גבר, אישה, תשוקה, זה די מוביל בעבודות שלי. גבר, משיחות עם גברים
15 בשלים ומכל הגילאים אמר לי חבר טוב, שגבר כמעט עד יום מותו עוד
16 מחכה לפנטזיה הנשית.
- 17 חיה : זהו, אמר ולא יסף.
- 18 נאווה : לא יסף. הבנתי שזה משהו בלתי טבעי, מאוד טבעי שהם הולכים עם זה
19 וזה מקסים בעיני, כי זה משמר על סקרנות של אין לתשוקה גיל. עד סוף
20 ימיו הוא יחפש את הבדיוק שלו, את השיער האדום שלו. וזהו. זה לא
21 אומר שהוא לא נמצא מאוד עם בת זוגו, אהבתו. אבל זה כמו משהו, הוא
22 ילד הוא סקרן, זה הבטחה למשהו.
- 23 חיה : אני תוהה אם גם לגבי נשים זה אותו דבר.
- 24 נאווה : לא. חד משמעית, לא.
25 חיה : אולי בגלל שיש לנו צד יותר פרקטי.
26 נאווה : בטוח.

- 1 חיה : כן. טוב, נעזוב את זה לרגע.
- 2 נאווה : אני יש לי בעיה בכלל עם המילה פנטזיה אבל,
- 3 חיה : כן, כן, דיברנו על זה פעם.
- 4 נאווה : זה שיחה אחרת. כן.
- 5 חיה : ההבדל בין חזון לפנטזיה.
- 6 נאווה : בדיוק. אני חושבת שנשים בגיל מסויים לא בשל עוד מפנטזות. אבל כשזה
- 7 מתחלף לחזון זה הרבה יותר משתנה.
- 8 חיה : זה משתנה, נכון.
- 9 נאווה : הם עדיין מפנטזים.
- 10 חיה : תפקידה של המצלמה בהצגה הזאת.
- 11 נאווה : זה מרתק, אותי.
- 12 חיה : כן.
- 13 נאווה : אני לומדת את זה.
- 14 חיה : יש פה מצלמה שאני רוצה לתאר לאנשים, למאזינים שלנו. יש שלוש
- 15 פוליסות בעצם על הבמה, זו התפאורה אם אפשר לקרוא לה ככה.
- 16 נאווה : הן בונות את השירותים, את האמבטיה.
- 17 חיה : כן, שירותים אמבטיה, יש גם אסלה, יש כיורים, יש מראות.
- 18 נאווה : חרסינות.
- 19 חיה : זה נותן לנו את הנגיעה של תפאורה לא ריאליסטית כמובן, אבל
- 20 היא בחלקה.
- 21 נאווה : מאוד ברורה.
- 22 חיה : ברורה, בדיוק, בחלקה. ואז יש את המוניטורים. קודם כל יש מוניטורים
- 23 כי גם יש שם במאי טלויזיה, זה ההתחלה.
- 24 נאווה : זה הכל מתרחש באולפן.

- 1 חיה : כן. ויש כמובן גם מוניטור לקהל שהוא לא קשור, אפשר אולי לומר שהוא
2 בתוך האולפן אבל איפה שהוא אולי רק לקהל. וגם יש את הקיר השלם
3 הזה של החרסינות שגם שם מוקרנים דברים, ולא שמתני לב גם אם
4 המצלמה מקרינה שם או רק הפרסומות, כי יש גם פרסומות.
- 5 נאווה : לא, מקרינה.
- 6 חיה : ואז נורא מעניין, מסתובב צלם, שהוא צלם האולפן.
- 7 נאווה : הוא גם מקבל הוראות בהתחלה.
- 8 חיה : כן.
- 9 נאווה : אחר כך הוא מפסיק. כן, הוא מקבל, צלם, תפסיק לצלם.
- 10 חיה : זה התפקיד המאוד ברור שלו.
- 11 נאווה : כן.
- 12 חיה : אבל יש לו עוד תפקיד.
- 13 נאווה : והוא?
- 14 חיה : והוא?
- 15 נאווה : את שואלת אותי?
- 16 חיה : אני שואלת אותך, אני יכולה רק את יודעת לרפרף מהחזרות שראיתי.
- 17 נאווה : נו, בואי נשמע אותך ואני אמשיך אותך, כי גם אני לומדת את זה, זה
18 מרתק אותי.
- 19 חיה : כמו המיקרופונים למשל, שגם לי לא היה ברור בהתחלה מתי מיקרופון,
20 מתי אין מיקרופון, למה לה אין, למה לו יש.
- 21 נאווה : אז אני אגיד?
- 22 חיה : כן.
- 23 נאווה : אין לי מושג. הדבר היחיד שאני יכולה להגיד עלי שכל חיי אני רואה מהצד
24 כמו מצלמה את הסיטואציות שאני חווה. ואני חושבת שזה משם בא, חוץ
25 מתצלם לא תצלם הפאן הריאליסטי. יש איזה מבט ברגעים מאוד שהם
26 צומת רגשיים, מבט של מצלמה.

- 1 חיה : מהצד?
- 2 נאווה : מהצד.
- 3 חיה : את יכולה לצאת הצידה יגידו שזה איזה חווייה חוץ גופי המיסטיקנים.
- 4 נאווה : כן. בדיוק.
- 5 חיה : אבל זאת יכולת.
- 6 נאווה : לא, זה לא מיסטיקה, זאת יכולת. עכשיו, זה לא רוחני, זה לא מנבא. אני חושבת אם אומרים את זה הכי פשוט, זה יכולת רגשית נוספת בתוך הפחד, כי כשאתה מרגיש נורא, אתה גם פוחד נורא. להסתכל לפחד בעיניים ולראות את המציאות מעוד זווית של הרגש המלא. למשל, אם אני אדבר עם מוזיקאי שעבר משבר והוא יגיד לי אני הולך לכתוב שיר פרידה אז אני אגיד לו, אז תכתוב. אז הוא יענה לי, נאווה את יודעת מה קשה בלכתוב שיר פרידה? שכשכותבים אותו מבינים שזה פרידה. המצלמה עושה את המקום הזה של ההבנה הרגשית שבחיים עוקפים אותה, פוחדים ממנה. זה מה שזה. זה לא מיסטי, זה בום כי מצלמה מתעדת את האסון שקרה.
- 16 חיה : זהו, זה עניין התיעוד פה.
- 17 נאווה : כן.
- 18 חיה : עניין התיעוד.
- 19 נאווה : בדיוק.
- 20 חיה : כי המיקרופון זה לא תיעוד. במיקרופון,
- 21 נאווה : זה קולות פנימיים.
- 22 חיה : כן.
- 23 נאווה : וקולות שהיינו רוצים לשלח.
- 24 חיה : נכון.
- 25 נאווה : הגדלה או הקטנה.
- 26 חיה : אפילו קולאזים קישוטיים.

- 1 נאווה : לגמרי.
- 2 חיה : שקיימים, מותר להם להיות שם.
- 3 נאווה : הם רצים בלאו הכי, אני מגדילה אותם כי זה תאטרון. המצלמה בשבילי
- 4 היא הכי מציאות. אם הייתי יכולה לעשות קולנוע, הכי,
- 5 חיה : זה כבר. את יודעת, לשיחה אחרת הייתי שואלת אותך למה לא?
- 6 נאווה : אוקי. והכי הדבר השני אחרי מצלמה מדוייק לי, זה מוזיקה.
- 7 חיה : כן, זה אני יודעת ממך.
- 8 נאווה : אה, אוקי.
- 9 חיה : אני יודעת ממך, ובכל זאת את בתאטרון.
- 10 נאווה : כן, כי אני לא טובה לא בזה ולא בזה, מה אני אעשה.
- 11 חיה : תראי, הקסם הזה שיש בהעברה של טקסט כתוב לבמה, וגם המונחים
- 12 שאת משתמשת בהם, ושחקנים משתמשים בהם, עכשיו צריכה להיות
- 13 פעולה, עכשיו המצב הרגשי, איך אומרים? מוביל שם את הפעולה או
- 14 דברים מהסוג הזה.
- 15 נאווה : גם מצב רגשי זו פעולה, זו פעולה רגשית.
- 16 חיה : אוקי. שלושת השחקנים שמתתפים שם, יש שחקנית, שחקנית, יש שחקן
- 17 שהוא רקדן קודם כל לפני שהוא,
- 18 נאווה : אני חושבת שאפשר להגיד שמות, הם אנשים נפלאים.
- 19 חיה : אה, בסדר. כן, שרה פונצ'ורצה, אירן מצליח שהוא קודם כל רקדן ואחר
- 20 כך שחקן וכאן הוא גם זה וגם, ואייל שכטר שהוא קודם כל מוזיקאי אבל
- 21 הוא גם שחקן.
- 22 נאווה : שזה מרגש.
- 23 חיה : שזה גם זה וגם זה. וכמובן שרה.
- 24 נאווה : זה אומר אנשים יוצרים.
- 25 חיה : בדיוק. והיה אחד אני ככה רוצה טיפה לשתף כמובן את המאזינים על
- 26 צורה של התנהלות בתוך חזרה. למשל, היה שם קטע,

- 1 נאווה : רגע, רגע.
- 2 חיה : כן.
- 3 נאווה : היה שם רגע.
- 4 חיה : היה שם רגע, כן. אני קוראת לזה קטע, קטע זה תמיד כתוב. היה רגע של
- 5 שרה ואירד בדיוק המקומות האלה שהוא עם מיקרופון והיא בלי, והיא
- 6 נותנת לו, היא מוסיפה לו משפט והוא בעצם צריך לרגע לחכות. אני בפרוש
- 7 אומרת את זה. צריך לחכות שהיא תאמר את המשפט כדי להמשיך הלאה.
- 8 אבל הוא בעצם יכול להמשיך הלאה גם בלי המשפט שלה.
- 9 נאווה : נכון.
- 10 חיה : והיה את הרגע הזה שהיה לו מאוד קשה לחכות עד שהיא תכניס את
- 11 המשפט שלה, והוא גם לא הבין בשביל מה צריך אותו.
- 12 נאווה : לא רק זה, יותר גרוע, היה לו קשה לחכות כי לא היה לו הרצף הפנימי
- 13 האמיתי של המשך המשפט. אז אם קוטעים אותו בורח לו ההמשך. זה עוד
- 14 יותר גרוע חיה.
- 15 חיה : כן, כן, נכון.
- 16 נאווה : ואני דורשת כזה דיוק, שכשמישהו מתחיל להגיד משפט הוא מכוון ככה
- 17 שאיש לא יפריע לו בדרך לחזור לומר את מה שהוא מתכוון. כי מה היופי
- 18 בחיים, שתינו מדברות, פתאום את מדברת ולי נכנס משהו, אבל את יודעת
- 19 לאן את מובילה.
- 20 חיה : בדיוק מה שקרה לנו עכשיו.
- 21 נאווה : הנה.
- 22 חיה : שבמקום קטע אמרת לי רגע.
- 23 נאווה : בדיוק.
- 24 חיה : ואני לשניה עצרתי, אבל אחר כך היה ברור לי לאן אני הולכת.
- 25 נאווה : וזה קושי מאוד של שחקנים בכלל, עוד של רקדן שהוא על התפר של
- 26 ריקוד, תיאטרון.
- 27 חיה : ואז הוא לא יודע לאן הוא הולך אחרי אותו רגע.

- 1 נאווה : לא. בתנועה הוא יודע.
- 2 חיה : ואז הוא התיישב, בתנועה הוא יודע.
- 3 נאווה : הוא יודע אבל גם דרך ספירות.
- 4 חיה : נכון.
- 5 נאווה : עכשיו הוא צריך להחליף את הספירות למילים. וזה הקושי. כי מילים הם
- 6 הכיוון והדרך של שחקן, של רקדן זה חלל וספירה.
- 7 חיה : את עובדת בשני הפרמטרים האלה כל הזמן, על חלל,
- 8 נאווה : הכל.
- 9 חיה : אני לא יודעת ספירה, לא שמתי לב.
- 10 נאווה : אני עובדת גם מצלמה.
- 11 חיה : כן, אבל יש שם חלל, ויש שם מילה, ויש שם, יש, כל הדברים האלה ביחד.
- 12 נאווה : הכל, ומצלמה ושירה.
- 13 חיה : ואז כשאירד התיישב לידי אז הוא אמר לי איפה הקושי שלו, ואמרתי
- 14 שאני חייבת לשאול אותך. כי במחול אני לא מבינה.
- 15 נאווה : מה הוא אמר?
- 16 חיה : הוא אמר חיה תראי, זה הפוך ממחול. למה? אני שואלת אותו. אז הוא
- 17 אמר, תראי, כאן קודם כל זה המלוכלך ואחר כך מנקים, בתאטרון.
- 18 ובמחול מה שהוא אמר לי, קודם באים מתנועה נקייה, ואחר כך מתחילים
- 19 ללכלך. אני במחול לא הבנתי.
- 20 נאווה : אני כן, אני אבין.
- 21 חיה : תסבירי לי.
- 22 נאווה : יש לי מה להגיד לאירד, אבל הוא,
- 23 חיה : ולא דרך השידור הזה בוודאי.
- 24 נאווה : היפה שהוא ניסה, הדבר הכן שאירד כן אמר ובגלל זה מהר מאוד נפרדתי
- 25 מעולם המחול כי הוא לא סיפק אותי, כי התחלתי עם מחול גם. מה

- 1 שאירד ניסה, לא ניסה, מה שאירד מבין שבונים חלל סטרילי והלכלוך הוא
2 קורה לחיים, ליחסים. בלי חלל סטרילי הם לא יכולים להתחיל להרגיש.
3 אם אין קודם כל, בתיאטרון מזיעים, בתיאטרון אני לא,
- 4 נכון. אבל גם רקדנים מזיעים, אבל הם מזיעים בתוך החלל הסטרילי. : חיה
- 5 הסטרילי, זה מטורף. : נאווה
- 6 זה לא החיים. : חיה
- 7 אז הם בונים להם את הארמון הסטרילי הקר. : נאווה
- 8 נכון. : חיה
- 9 ואז הם יוצאים החוצה ואומרים, רגע, אבל מי שם רוקד? למה הוא מרים
10 יד? אז הם מתחילים ללכלך. אבל שיתחילו מהלכלוך, מה קרה? שיתחילו
11 מהלכלוך שיבנה להם את הסטריליזציה אם הם רוצים או לא. שירשו
12 לעצמם להחליף זוויות התחלה. אני עשיתי את זה.
- 13 כן. אני שמת לי לב במשך הכמה חזרות שראיתי את הכיוון הזה של הניקיון. : חיה
- 14 מה זה מלוכלך? מלוכלך שהכל קורה ביחד.
- 15 איזה ניקיון צריך בשביל זה, מטורף. : נאווה
- 16 בדיוק. נכון. אז קודם כל שלושת השחקנים כל אחד בא ממקום אחר, חלק
17 גם היה שחקן אייל שכטר באמצע נסע לכמה ימים עם תפקיד אחר
18 לוורשה.
- 19 לוורשה. : נאווה
- 20 אז עבדת רק עם שניים. כל הזמן קרו דברים, היו גם שיחות אישיות,
21 ביניהם, בינך לבינם.
- 22 כל הזמן. : נאווה
- 23 שאני לא הייתי שם, וגם אני לא אגע בהם, כי זה בוודאי דברים, : חיה
- 24 זה הכל נכנס להכל. מרקם אחד. : נאווה
- 25 ואז גם למשל עוד דוגמא שאני אביא דווקא מהקטע המוזיקלי כשנכנסת
26 מוזיקה מהרמקולים בעצם של, מה המוזיקה הזאת?

- 1 נאווה : גיון קייל, של גיון קייל.
- 2 חיה : אייל עדיין ממשיך לנגן בגיטרה.
- 3 נאווה : אייל מכניס אותו דרכו.
- 4 חיה : דרכו. עכשיו, אני שמתי לב שבטייק הראשון, בחזרה הראשונית או השניה
- 5 שזאת היתה של הקטע הזה, של הרגע הזה כמו שאת אוהבת לומר, היתה
- 6 הרמוניה בין הגיטרה של אייל לבין המוזיקה.
- 7 נאווה : של גיון קייל.
- 8 חיה : של גיון קייל.
- 9 נאווה : לגיטרה של גיון קייל.
- 10 חיה : לגיטרה של גיון קייל. בפעם השניה של החזרה זה היה דיסונאנס, לא היתה
- 11 שם הרמוניה והוא המשיך את הדיסונאנס הזה. והדיסונאנס הזה בכניסה
- 12 פשוט הסולם שלו היה אחר, זה בעצם העניין.
- 13 נאווה : וזה מבחירה.
- 14 חיה : מבחירה. הוא גם אמר שהוא מאוד אוהב את זה אחר כך.
- 15 נאווה : הוא רוצה לבדוק את זה, כן.
- 16 חיה : אני פשוט שמעתי את זה, כן. אני באה מהסאונד כל הזמן, אז וקרה משהו
- 17 על הבמה שנשמע אחרת.
- 18 נאווה : ולך מה קרה?
- 19 חיה : בגלל הדיסונאנס הזה.
- 20 נאווה : ומה לך זה עשה?
- 21 חיה : אסור לנו לשכוח, וזה אני ראיתי, עומדת שם אישה, וזה בדיוק העניין שזה
- 22 לא משנה מה קרה שם, היא כבר יצאה משם. זה מה שזה עשה. היא יצאה
- 23 מהפלוטר הזה, היא יצאה מהבלאגן הזה שהיה שם, מהלכוד הזה אפשר
- 24 לקרוא לו.
- 25 נאווה : כן.

- 1 חיה : למקום אחר. והיציאה הזו צריך שהיא תהיה דיסונאנטית קודם כדי שהיא תצא להרמוניה. 2
- 3 נאווה : זאת אומרת שהדיסונאנס עשה,
- 4 חיה : כן, הוא אמר שהוא אהב את זה אייל. אני אחר כך חשבתי למה בעצם, ניסיתי לנתח במילותי שלי, לעצמי. לא יודעת. 5
- 6 נאווה : והוא צדק.
- 7 חיה : הוא צדק כנראה. כשאני אראה את ההצגה כבר, אז נראה מה היה הלאה. 8 נאווה, אני הייתי ממשיכה עוד ועוד ועוד. הם מדברים שם טוב, הדמות הראשית, השחקנית במחזה מתבגרת אם אפשר לומר, גדלה מתוך רגעים בחיים שלה. חווה הרבה, 9 10
- 11 נאווה : מרגע של משבר היא עושה מבט על כל החיים שלה.
- 12 חיה : נכון. יש שם הרבה כעס, על אמא, על הורים, על גברים. אבל כל הזמן מדברים שם, גם שתי הדמויות האחרות גם מהו הדבר האמיתי? מה זה הדבר האמיתי? וזאת פילוסופיה שאתה לא יודע לענות עליה בכלל. 13 14
- 15 נאווה : לא, זה נזרק לאוויר והולכים לצבע הבלונדיני בשיער או הצבע האדום.
- 16 חיה : כן. נכון. וכמה אלכוהול היא שותה.
- 17 נאווה : חיה, את חושבת שדקה לפני שנמות נבין מה זה החיים?
- 18 חיה : אני לא יודעת מה קורה דקה לפני שמתים.
- 19 נאווה : אז נראה לי שזה מנוע. השאלה הזו היא טובה, כי היא מנוע לחיות. כמו שאנחנו מבינות, לא? 20
- 21 חיה : אני חושבת, כן. אבל נשאיר את זה.
- 22 נאווה : אז נעשה את זה?
- 23 חיה : נעשה את זה. כן.
- 24 נאווה : יאללה.
- 25 חיה : נשאיר את זה פתוח.
- 26 נאווה : כן.

- 1 חיה : נאוה עד הפעם הבאה. אני מקווה שעוד תהיה הפעם הבאה. אם לא תהיה
2 ההצגה הזאת, אני יכולה לפחות להבטיח למאזינים אז תהיה להצגה
3 הבאה, כי זאת כבר יוצאת בתשעה, ובעצם אנחנו משדרים יום לפני שהיא
4 יוצאת את התוכנית הזאת.
- 5 נאוה : זה בתשעה ובעשירי לנובמבר.
- 6 חיה : כן.
- 7 נאוה : בתאטרון תמונע.
- 8 חיה : אז מה שאני כן מבטיחה זה להמשיך אחרי שהיא תעלה. עוד שיחה אחת
9 על ההצגה הזאת. את מתחייבת?
- 10 נאוה : אני נשבעת.
- 11 חיה : אוקי.
- 12 נאוה : נאוה צוקרמן, תודה רבה.
- 13 **סוף הראיון.**
- 14
- 15 **ראיון נוסף עם נאוה צוקרמן.**
- 16 חיה : שלום נאוה צוקרמן ידידתי היקרה.
- 17 נאוה : שלום חיה.
- 18 חיה : אנחנו נפגשות כאן מדי שבוע, וזאת פגישתנו השלישית.
- 19 נאוה : לא, זה חוג. כבר יש לנו מקרמה.
- 20 חיה : נכון. אבל קרה הפעם משהו, אנחנו מקליטות היום, זה ישודר בשבוע הבא.
21 אתמול אני ראיתי סוף סוף את ההצגה.
- 22 נאוה : את, כן.
- 23 חיה : אני ראיתי סוף סוף את "בכל מקום באמבטיה שאין בו מיס" של
24 המחזאית הגרמניה גזינה דנקווט שאנחנו מדברות עליה כבר שתי פגישות.
25 את יודעת מה, אני רוצה לשאול אותך על תחושה של זה יצא, כמו לידה,
26 יצא התינוק ומה עכשיו?

- 1 נאווה : וואו, איזוה שאלה. באמת שאלה. כשנולד תינוק הוא יצא ומה עכשיו?
- 2 חיה : כי יומיים לפני זה לא יכולתי לדבר איתך. היה ברור לי שאת, אפילו
3 שלושה, כי יום יומיים לפני זה היתה כבר איזה רגיעה, נכון?
- 4 נאווה : לא, הייתי בחדר לידה. כמו לידה, אני חושבת שיש ירידה כימית של
5 הורמונים בגוף, זה פיזי לגמרי. יש הדהוד כל הלילה, אי אפשר לישון גם
6 אחרי של טקסטים ומוזיקה, וויזין כי הגוף ממשיך לעבוד, הוא לא הבין
7 שהוא ילד.
- 8 חיה : כן.
- 9 נאווה : ומה עכשיו? יש לי בדיוק 48 שעות לאזן את עצמי עם עצמי ולהתחיל
10 לסיים הפקה שניה שאני עובדת עליה.
- 11 חיה : שהתחלנו לדבר עליה.
- 12 נאווה : אבל מבחינת ההרגשה את שואלת?
- 13 חיה : על ההרגשה, כן.
- 14 נאווה : אפשר לשים סיר מרק, זה כזה פתאום יומיים שאפשר לחגוג, על לשבת
15 בלי סטופר, לשים מכונת כביסה, לעשות שניצל לילדה, זה כוף.
- 16 חיה : גם קודם עשית שניצל לילדה.
- 17 נאווה : בטח.
- 18 חיה : שאנשים יבינו שזה לא,
- 19 נאווה : אבל מפה זה רק זה.
- 20 חיה : אני זוכרת שדיברנו בפעם הקודמת דיברנו על המצלמה.
- 21 נאווה : נכון.
- 22 חיה : ואני גם אמרתי לך אתמול כשיצאתי מההצגה. ואמרתי מילה אחת פיגוז.
- 23 נאווה : נכון.
- 24 חיה : הפיגוז הזה שאני התכוונתי אליו, אנחנו מדברות פה הרבה דיברנו על
25 הטקסט. והיום גם אני אזכיר אולי שני דברים אחרים שלא דיברנו אז

- 1 בטקסט, אבל בעיקר, מה שראיתי שם זה כל האלמנטים עשו את זה לדבר
2 אחד. אבל היתה תנועתיות מדהימה על הבמה.
- 3 נאווה : הכל זו.
- 4 חיה : זו. עכשיו, אני הפעם לעומת החזרות ישבתי בצד. בחזרות ישבתי בדיוק
5 באמצע, ישבתי בצד ואני זוכרת גם ששאלתי אותך בפעם הקודמת את
6 תפקיד המצלמה, לא לגמרי עוד כי בחזרות עוד לא ראיתי.
- 7 נאווה : הוא הסתובב עם מצלמה רק לא ראית מה,
8 חיה : לא, ראיתי את התמונות על ה,
9 נאווה : כן, על כל הקיר.
- 10 חיה : על המסכים, ועל הקירות שכבר הייתי כבר בהצגה הסופית. ישבתי בצד,
11 וכשרה עמדה אלי עם הגב, יכולתי לראות את הפנים שלה בזכות
12 המצלמה. כשרה ואירד ואייל היתה להם סצנה בעומק הבמה, מאחורי
13 הכולסיות שאמבטיות וכו', כשאני לא יכולתי לראות הכל מהמקום
14 שישבתי בו, המצלמה ראתה בשבילי ואני הייתי רק פשוט צריכה גם
15 להסתכל לשם, כי קרתה שם תנועה. אבל התקריב, ה"קלוז אפ" היה
16 במסכים.
- 17 נאווה : נכון.
- 18 חיה : ואז פתאום קלטתי את תפקידו של הצלם, שלא היה לי קל לקלוט
19 בחזרות. ועם זה סיימנו נדמה לי את השיחה הקודמת.
- 20 נאווה : אז בשבילי זה הרבה יותר ממה שלראות מה קורה מאחורנית.
- 21 חיה : ברור. זה חוש, אני רוצה להגיע לחושים.
- 22 נאווה : זה מטורף זה למצוא את המצלמה כעוד מיתר, יש טקסט ששרה אומרת
23 כשגבר אוהב אותך, את מרגישה את זה בעור שלך, בעור הרך, הוא פתאום
24 העור ב"ע" נעשה רך. ובאותו רגע על הבמה אירד הגבר פשוט מלטף את כף
25 הרגל של האישה. ואין כלום, רק הליטוף. עכשיו, הליטוף הוא מאוד קטן,
26 היא צועדת והוא מלטף אותה. וכל ליטוף היא עושה צעד. המצלמה לוקחת
27 רק את הכפות רגליים ואת הליטוף. זאת אומרת שלקחתי את המצלמה,
28 באיזה שהוא מקום אני התכתבתי עם קולנוע בעבודה הזאת.
- 29 חיה : את אמרת לי את זה גם בפעם הקודמת.

- 1 נאווה : עוד יותר.
- 2 חיה : עוד יותר, כן.
- 3 נאווה : והקולנוע בשבילי, או בואי נדבר קצת על קולנוע, אם משהו שמכה אותי
- 4 בקולנוע זה פורצי דרך כמו אנגלופוליס, הבמאי היווני, ועוד כמה.
- 5 חיה : מה למשל הוא עשה? סליחה על הבורות.
- 6 נאווה : זה בשבילי, זה היה מגדל הדבורים. זה הרגע שהמצלמה על שולחן חתונה
- 7 עם שאריות כוסות וגשם יורד. אין בכלל אנשים. מצלמה על השולחן 5
- 8 דקות, קולנוע לוקח במדיום הקולנוע וזה מתחבר כמו שיר לנפש של
- 9 הדמויות אחר כך שנוסעות בדרכים. מה שמשפיע עלי בקולנוע שנים, זה
- 10 לא רק הפריים, וזה לא הסיפור, וזה לא המשחק, זה היכולת של המצלמה
- 11 לעשות רנטגן או מטפורה ודימויים למצבים נפשיים דקים, שזה מה
- 12 שהתאטרון כביכול היה לו בעלות על זה. או לציור, או למוזיקה. וקולנוען
- 13 שמשתמש במצלמה ככה בשבילי זה פה התחיל. זה שירה, זה הכל, זה
- 14 אמנות. אז לשם לקחתי את המצלמה, גם.
- 15 חיה : זה נורא מעניין. איתמר לוריא הוא הצלם.
- 16 נאווה : נכון.
- 17 חיה : הוא הדמות השלישית של הגבר והרביעית בהצגה עצמה.
- 18 נאווה : שמסתובבת שם כמו,
- 19 חיה : כל הזמן.
- 20 נאווה : כן.
- 21 חיה : דיברת איתי בשיחה הקודמת בקולנוע.
- 22 נאווה : ודרך אגב, זה איתמר כבן אדם.
- 23 חיה : כן.
- 24 נאווה : אני הכרתי אותו, אני חושבת בחזרות כמישהו צעיר שכותב לעצמו, וישב
- 25 ביקש לשבת. ולאט לאט אני הבנתי שזו העין שלו. הוא לא דיבר הרבה.
- 26 במשפט אחד אחרי שעות של חזרות, הוא דייק ראייה בהמון רמות. ברמת
- 27 השיחה, ולאט לאט עם הזמן אני יודעת שהוא סיים קולנוע, והמדיום,

- 1 האמנות שהוא רוצה להתעסק איתה היא הקולנוע. אז צרפתי אותו. אבל
- 2 זה האיש, ככה הוא גם רואה.
- 3 וזה קרה עם הזמן. : חיה
- 4 כן. : נאווה
- 5 זה לא קרה בתכנון ראשוני בדברים שראית בהצגה? : חיה
- 6 שום דבר לא קרה. : נאווה
- 7 היה רק טקסט בהתחלה בעצם של אותה, : חיה
- 8 היה רק, היתה מלודרמה. : נאווה
- 9 כן, של אישה אחת. : חיה
- 10 אישה אחת. : נאווה
- 11 ופתאום נכנסו הדמויות האלה של הרקדן, המוזיקאי. שעל הבמה הם : חיה
- 12 המוזיקאי הכוכב והבימאי.
- 13 הבימאי כן. והצלם. : נאווה
- 14 והצלם. בעצם העין, גבר. כולם גברים. : חיה
- 15 כולם גברים. עכשיו הטקסט בין השורות, בין המילים היה שמה צעקה של : נאווה
- 16 אישה שבורה, שננטשה.
- 17 כן. : חיה
- 18 עכשיו, לעשות את, זאת אומרת לחפש את השבר שם בכל משפט. יותר : נאווה
- 19 עניין אותי לאסוף את כל הרגעים שהביאו לשבר הזה.
- 20 אני כתבתי כמה מהם דווקא מההצגה. את יודעת לי קרה גם דבר מאוד : חיה
- 21 מעניין, כי אני משתפת אותך אני כקהל, כן, כמובן.
- 22 את יותר את באה מהצוות שעבד ויצר, ופתאום היית, גם את עברת משהו. : נאווה
- 23 כן. אבל אמרתי לחברה, אני זבוב על הקיר עכשיו, אני לא קיימת. : חיה
- 24 נכון. : נאווה

- 1 חיה : אני לא קיימת. אבל ברור היה לי שאם יושב בנאדם זר מבחוץ הם לא יכולים להתעלם ממני. קיים שם. 2
- 3 נאווה : נכון. 3
- 4 חיה : הפעם אספתי כמה משפטים כי קודם כל בהתחלה, בחזרות שמתני לב כמובן יותר לטקסט וכמובן עד כמה שהדמיון שלי אפשר את כל המהלכים של הקוליסות והאמבטיות וזה, והאסימונים שעשיתם שם. אתמול מה שראיתי היה את החושניות של התנועה. אני שכחתי מהטקסט, לא עניין אותי הטקסט. אני ראיתי את הפנים של שרה דרך המצלמה. הבנתי את הנטישה הקשה, ואז עלו לי, 9
- 10 נאווה : התפנית. 10
- 11 חיה : התפנית, בדיוק, עלו לי רק כמה משפטים שהם לדעתי ה, מדוייק. 12
- 13 חיה : הליבה של העניין. אף פעם לא חוזרים למה שהיינו פעם. אבל לעבור משהו אמיתי אף אחד לא עבר. 14
- 15 נאווה : אני הדגשתי את זה מאוד. 15
- 16 חיה : נכון. 16
- 17 נאווה : ושאלתי גם דרך זה, מה זה אמיתי? 17
- 18 חיה : פתאום קלטתי מה זה אישה לבנה ענקית. 18
- 19 נאווה : שוכבת על במה. 19
- 20 חיה : כי גזינה שהיתה אתמול בהצגה היא אישה גבוהה, לבנה, גדולה. 20
- 21 נאווה : ענקית. 21
- 22 חיה : ענקית. היא גדולה, היא גדולה מאוד. 22
- 23 נאווה : נכון. נכון. 23
- 24 חיה : יש את הזיכרון שלה כמובן המעורבב, עירוב הזמנים כל הזמן שרצים. את זוכרת דיברנו על אימפרסיוניזם. 25
- 26 נאווה : כן, מדוייק. 26

- 1 חיה : עירוב הזמנים שרץ שם כל הזמן. אנחנו גם מבינים מאיזה בית היא
2 פתאום הגיעה שקודם אולי היה לי יותר קשה. הפעם המשפטים כמו שאת
3 אומרת, הובילו אותך לעניין של לצחצח שיניים כל כך הרבה פעמים ביום.
4 לא לנעול את עצמה באמבטיה שמה יקרה משהו.
- 5 נאווה : גרמניה. מחזאית גרמניה שגדלה בחינוך גרמני נוקשה על סדר, סדר.
6 חיה : סדר.
- 7 נאווה : והיא נאחזת ברגעים של השבר, תביני, זה נורא. אולי לא ניכנס לנושא
8 הגרמני, אבל אני חושבת שכל אדם ברגע של שבר נאחז בהרגלים בסיסיים
9 כדי לעמוד על הרגליים.
- 10 חיה : החזרה הזו, צריך את החזרה האובססיבית הזאת של דברים, של טקסים.
11 נאווה : הבסיסית.
- 12 חיה : כן.
- 13 נאווה : את יודעת, אם את לא מצחצחת שיניים את יודעת שמהו לא בסדר
14 איתך. זאת אומרת,
15 חיה : יש נפילה עוד יותר גדולה.
- 16 נאווה : בוודאי. לחפוף את הראש. כל יציאה מהשמירה הבסיסית על הגוף מסמנת
17 הזנחה. מסמנת משהו זז נפשית, והמחזה הזה מאוד מוציא דרך הסדר
18 הקבוע שהזכרת אותו את המאבק של הדמות, להחזיר את עצמה לעצמה.
- 19 חיה : יש חשש נאווה ממחזאי חי שמגיע פתאום להצגה ואת לא יודעת מה,
20 נאווה : יש שלבים. דיברנו על זה קצת.
21 חיה : קצת.
- 22 נאווה : גם בפגישות הקודמות על הכבוד לטקסט.
23 חיה : אבל היא פתאום הופיעה. היא פתאום היתה.
24 נאווה : לא, אני ידעתי שהיא תבוא.
25 חיה : כן.

- 1 נאווה : זאת אומרת, עד הרגע האחרון כן ולא, הכל יכול לקרות. אבל באופן כללי,
 2 בשבילי היא היתה שם גם בלי שהיא תבוא. היא היתה שם לא בגלל
 3 העוצמה, אלא בגלל שמישהי כתבה את זה ואני מכבדת. אז אני לא, אני
 4 שאני מרשה לעצמי. מה זה מרשה לעצמי? אם אני לא אתחבר דרך העולם
 5 שלי, אז אין לי מה לעשות שם. ואם שרה השחקנית או אירד, או כל אחד
 6 מהם אין, לא יהיה. אז החשש, שאלת אם היה חשש?
- 7 חיה : כן, מזה, אני מדברת באופן כללי, מחזאי חי, שמופיע, זה פתאום,
 8 נאווה : אבל דיברנו על הדיאלוג שהיה עם יהודה עמיחי.
- 9 חיה : כן, נכון.
- 10 נאווה : נורא מרגש. יותר מרגש מחשש. מרגש וגם אני לוקחת בחשבון שהוא פשוט
 11 ישנא.
- 12 חיה : והיא אהבה, יש לומר.
- 13 נאווה : היא מאוד אהבה.
- 14 חיה : היא השתבחה אפילו.
- 15 נאווה : מאוד.
- 16 חיה : שאמרת שזה לא מתאים לה, כי בדרך כלל היא לא,
 17 נאווה : כן, כי פגשתי אותה בברלין והיה קשה מאוד לדבר איתה.
- 18 חיה : והיא השתבחה.
- 19 נאווה : מאוד.
- 20 חיה : יכול להיות שנפתח לה שם משהו שהיא לא הצליחה לפתוח בעצמה דרך
 21 המילים האלה, כי את נתת בדיוק את הרובד או את הרבדים שבין
 22 המילים.
- 23 נאווה : שהיא ברחה למילים.
- 24 חיה : כן.
- 25 נאווה : ברחה מהתמונות שהיא סוחבת למילים. אני הוצאתי גם את התמונות.
- 26 חיה : נכון.

- 1 נאווה : האנושיות שהובילו למשפט.
- 2 חיה : שמעתי גם את שרה כי היה איזה שהיא שיחה אחרי ההצגה כמובן ושרה
- 3 דיברה על הטקסט הנפלא שנותן את המרחק. וגם דיברה עליך שכבמאית,
- 4 וזו לא פעם ראשונה שהיא עובדת איתך, נאמר.
- 5 נאווה : לא.
- 6 חיה : נתת לה את המרחב הזה. עכשיו, כשחקן היא מדברת שהמרחב הזה נותן
- 7 לה את האפשרות למצוא. אני רוצה מהמקום שלך.
- 8 נאווה : את האפשרות ליצור.
- 9 חיה : ליצור, כן. אני רוצה מהמקום שלך לשמוע, אני יודעת שאת יודעת מה את
- 10 עושה. זה לא בא לך.
- 11 נאווה : אני לא יודעת. לא, לא, נכון.
- 12 חיה : את לא יודעת?
- 13 נאווה : אני יודעת ולא, לא, לא, אני כן יודעת דבר אחד, שאני לא לוקחת "טייפ
- 14 קסטינג" אני לוקחת את הבנאדם. לקחתי את שרה, לא את השחקנית. אז
- 15 זה גם הכי מפחיד בעולם. שרה פתאום צריכה מול עצמה לעזוב את כל
- 16 הכלים שלה, את כל הדעתנות והידענות.
- 17 חיה : ויש לה.
- 18 נאווה : בענק. היא גם מלמדת והיא מדריכה, להיות חשופה ולהוציא צבעים,
- 19 צלילים שאו פוחדת מהם, או שכחה, כי החיים משכיחים מרוב שאתה
- 20 משתמש בתבניות. משכיחים לך מי אתה. זה מפחיד ומושך כאחד. זה מסע
- 21 לשחקן.
- 22 חיה : הגוונים שיצאו שם הם אדירים. זאת אומרת, הגוונים, היא מתחברת
- 23 לילדה שמה ולאשה החושנית.
- 24 נאווה : לגמרי.
- 25 חיה : ולשחקנית שבה, כי היא גם מגלמת שחקנית, אסור לשכוח.
- 26 נאווה : נכון. דרך אגב זה אינטרפרטציה שלנו.
- 27 חיה : אוקי.

- 1 נאווה : במונודרמה אין מקצוע או משהו.
- 2 חיה : כי אין את ההתחלה, בדיוק, אין את ה,
- 3 נאווה : אין כלום. יש כותרת,
- 4 חיה : יש את הבמאי עם טלויזיה.
- 5 נאווה : בכל מקום וכו'. מונולוג ושחקנית שמדברת מהר. נו, זה ההנחיה היחידה.
- 6 חיה : יש שם עוד משפט יפה, ואת יודעת, מלא כזה וגדוש, וטעון. היא אומרת,
- 7 אני רוצה להודות בעיקר לך שלא החזקת מעמד.
- 8 נאווה : אני מתה על המשפט הזה.
- 9 חיה : אוקי. ואז הוא אומר אני אידיוט.
- 10 נאווה : כן, לא שמת לי לב.
- 11 חיה : לא שמת לי לב. אני אידיוט לא שמת לי לב.
- 12 נאווה : כן, היה לי חשוב להוציא את ה, אני מאוהבת בגברים בלעדיהם,
- 13 חיה : יונתן...
- 14 נאווה : בלעדיהם העולם היה דל לאישה, וכל הפמיניסטיות תגדנה שהן רוצות.
- 15 חיה : ברור. אני מסכימה איתך לגמרי.
- 16 נאווה : ואני גם שייכת, אני לא פמיניסטית, אני אוהבת גברים. זאת אומרת,
- 17 מקבלת את מקומם בעולם הזה ואת הדיאלוג איתם, ואת המקום שלהם.
- 18 לא נלחמת בהם, במובן הזה לא פמיניסטית.
- 19 חיה : אוקי, זהו.
- 20 נאווה : בכלל אישה שמרשה לעצמה לחיות את הכשרון שלה, ואת יכולת, היא לא
- 21 צריכה דגל. אני כן אלחם בכל מקום שמקטינים אישה מול החוקים וכו'.
- 22 טוב זה היה מחוייב.
- 23 חיה : ברור.
- 24 נאווה : מה שרציתי להגיד, שנורא, יש פער, אין מה לעשות. זה עובד אצל נשים
- 25 וגברים אחרת. וטקסט שכולו מתעסק על רגע של שבר, שנטישה שגבר עזב,

אני מוכרחה להתעכב על הפער בעיבוד של הרגשות ובהבנה איך זה עובד	1
אצל אישה ואצל גבר. אישה באמת מרגע שהיא אוהבת, היא בכלל היא	2
מכוונת דרך הטבע לקבל את הזרע של הגבר וללדת. זאת אומרת, לא	3
במודע בבחירה של האדם היא כבר רואה הלאה. גבר לא, זה לא עובד	4
אצלו ככה וזה בסדר או לא בסדר, זה לא חשוב, זה הטבע. והוא בדילאי	5
אחרינו הגבר.	6
נכון.	7
חיה :	7
אבל אישה חכמה שלא נבהלת, מה זה חכמה? כולן חכמות, שלא נבהלת,	8
דואגת לצמצם את הפערים עם הבנאדם שהיא אוהבת. והוא לומד, היא	9
מזיזה אותו ואז היא פנויה גם שהוא יזיז אותה. אז כן, הוא היה אידיוט	10
באותו רגע.	11
הייתי מוסיפה לכאן את המילה צדק. שאסור לא, אני שומעת המון נשים	12
גברים, נשים אומרים לצד השני אתה צודק או את צודקת בזה הם	13
חושבים שהם גומרים את ה,	14
נגמרה השיחה.	15
נאווה :	15
בצדק אין מקום לשני, אין מקום לבנאדם השני בתוך ההוויה הזאת.	16
חיה :	16
לא.	17
נאווה :	17
ברגע שאחד צודק אז נגמר הסיפור.	18
חיה :	18
לא, אז אין.	19
נאווה :	19
זהו,	20
חיה :	20
נגמר הדיאלוג.	21
נאווה :	21
נגמר הדיאלוג.	22
חיה :	22
לא, גם אם שיחה זה מי יותר, אז מראש אין שיחה.	23
נאווה :	23
נכון.	24
חיה :	24
ואני לא רוצה להיות בחיים צודקת. ולא רוצה, לא רוצה.	25
נאווה :	25
אז היא בעצם מודה לו פה שהוא לא החזיק מעמד ושהוא נטש, כי זה פתח	26
לה אולי משהו, כנראה.	27

- 1 נאווה : היא גם צינית.
- 2 חיה : כן.
- 3 נאווה : היא כן מודעת לדרייב העצום בקשר שזרק אותה קדימה, והביא לה את
4 כל החיות ואת כל התשוקה. בסוף הכל מתשוקה. אבל היא גם מסמנת
5 שזה הכמות, הוא לא החזיק מעמד. את יודע מה, ובאותו רגע, בשלב הזה
6 בהצגה זה כמו שאת אומרת, היא מבינה את האפשרות האחרת בלעדיו.
7 זה מכה בכמה,
- 8 חיה : כן, כי יש פה כבר את הנבט של הדבר הזה של מה שהולך לקרות אחר כך.
- 9 נאווה : שהוא?
- 10 חיה : שהוא? בדיוק כמו שאת אומרת על הדילאיי, הוא עכשיו קולט שהוא
11 אידיוט.
- 12 נאווה : כן.
- 13 חיה : אבל היא כבר כמה צעדים לפניו.
- 14 נאווה : בוודאי.
- 15 חיה : ואם הוא היה קולט בזמן שהיא רצתה, אז אה,
- 16 נאווה : אולי, כן, אבל זה לא עובד ככה, וזה המתח. זה המתח בין המינים.
- 17 חיה : נכון, נכון.
- 18 נאווה : זה המתח.
- 19 חיה : אבל לעבור משהו אמיתי, אף אחד לא עבר. וזה באמת מהות.
- 20 נאווה : זה גם משפט שלא ויתרתי לעשות עליו שינויים, וכל מיני, חזרה.
- 21 חיה : כן. החזרות האלה גם של משפטים. תכף דברי איתי על המשפט הזה.
- 22 נאווה : כן.
- 23 חיה : נותנות או מוסיפות בדיוק את העומקים האלה של הצחצוח שיניים שלה
24 כדי להאחו, זה בדיוק ההיאחזות.
- 25 נאווה : מדוייק.

- 1 חיה : היא גם אומרת את התודה רבה. היא גם אומרת את המילים האלה
2 באינטונציות אחרות. היא כל הזמן, ועל זה אולי היא התכוונה שהיא
3 יוצרת, קודם כל היא צריכה לחשוב או להטמיע ורק אח"כ יוצאות לה
4 המילים שזה מעניין לשעצמו איך שהיא עובדת. זאת אומרת, היא אמרה
5 שם אתמול משהו, אני נאחזתי בזה.
- 6 נאווה : לא, את אומרת נכון על זה.
- 7 חיה : ואני כל הזמן רוצה את העין שלך נאווה. את העין שלך בתהליך העבודה
8 הזה עם שחקנית כזאת. כל כך מודעת, וכל כך,
- 9 נאווה : כל כך כבר משופשפת גם.
- 10 חיה : משופשפת עם כל כך הרבה כלים גם שפתאום,
11 נאווה : היא נכנסה פה בקירות.
- 12 חיה : כן.
- 13 נאווה : לא היה לה פשוט. היא עמדה מול כל המגבלות שדווקא המקצוענות עשתה
14 לה ובאומץ אני מוכרחה להגיד היא ניפצה, ניפצה ובכתה, ניפצה ואמרה
15 שאולי זה נורא ואיום מה שהיא עושה, ואני הייתי שם, כן, כל הזמן ניקיתי
16 אחריה את השברים.
- 17 חיה : היא גם אמרה עוד משפט נורא יפה, לא במחזה אלא אחריו שברגע שהיא
18 קלטה שהיא לא צריכה להיות יפה במצלמה.
- 19 נאווה : נכון.
- 20 חיה : פתאום ראו באמת את מה שהיא מרגישה על הבמה. וזה אלה היו רגעים
21 חד פעמיים, אני אומרת לך את זה.
- 22 נאווה : הכי.
- 23 חיה : חד פעמיים. זה,
- 24 נאווה : זה נכון, נכון.
- 25 חיה : אבל היא אמרה את זה. היא אמרה את זה, ברגע שהחלטתי שאני לא
26 צריכה להיראות יפה שזה,

- 1 נאווה : היא אמרה פה עוד את כל מה ששוחחנו עד עכשיו, שהיא לא צריכה להיות שחקנית, והיא לא צריכה להיות כמו שמצפים ממנה, לשם העבודה הזו לקחה אותה. להיות. עם הזיעה, ועם שיער דבוק, ועם הדמעה, ועם הזיוף, ועם הכעס, זהו, והמצלמה רואה. 4
- 5 חיה : זה הצליח. 5
- 6 נאווה : את חושבת? 6
- 7 חיה : אני חושבת. ראיתי את הקהל גם. 7
- 8 נאווה : כן, כן. 8
- 9 חיה : אנשים ישבו, אהה, את יודעת. זה חוויתי. 9
- 10 נאווה : הצלחתי טקסט שמעביר חוויה ובלתי אפשרי לבימוי במובן שאין לו התחלה, אמצע, סוף, אין שום סיפור, זה רצף תת מודע. לקחתי את החוויה שאני עברתי מהטקסט וחיפשתי שפה עם עוד ארבעה יוצרים. 12
- 13 איתמר על המצלמה, שרה פונציוורצה, אירד מצליח, דן כוריאוגרף במאי, ואייל שכטר שהוא גם שחקן ומוזיקאי. 14
- 15 חיה : מוזיקאי ושחקן. 15
- 16 נאווה : אני אמרתי להם, אנחנו, אני באה ליוצרים שלכם, תשכחו את כל מה שכל אחד טוב בו, אבל את הכשרון שלכם אני רוצה עם הבנאדם שמרשה לעצמו לא לנפק תוצר. לא לנפק, לגלות. 18
- 19 חיה : כן. יצא לי כמובן גם קצת לשוחח עם השחקנים יוצרים, זאת אומרת שזה גם היה מעניין מאוד. אירד עוד לא ידע איפה הוא נמצא, שזה אחרי הופעה שניה. 21
- 22 נאווה : כן. 22
- 23 חיה : היה לו, אני מאמינה שהיה לו קשה. למרות שלדעתי הוא היה נפלא. 23
- 24 נאווה : לא, היתה לו, הוא היה נפלא. 24
- 25 חיה : הוא היה נפלא, כן. אבל הוא לא היה לו ברור מה הוא מרגיש. 25
- 26 נאווה : לא, לא, הוא היה מוצף. 26
- 27 חיה : מוצף, כן. 27

- 1 נאווה : באמת מוצף.
- 2 חיה : אייל באמת סיפר לי את כל העניין, הוא נחבל שם גם, לאייל קרו כל מיני
3 דברים מאוד מעניינים. הוא חטף מכה בעין, הוא, הוא קצת יצא מהגבולות
4 של עצמו. זה בעצם מה שקרה לו שם.
- 5 נאווה : הם כולם עזבו את כל מה שהם בנו כל החיים, את הבטחון שזה נפלא, זה
6 נשאר מחוץ לדלת אולם התאטרון. זאת אומרת, כל אחד מהם טוב מאוד
7 יודע במה הוא מוכשר ומה עובד על הקהל.
- 8 חיה : כן.
- 9 נאווה : הם נאלצו, כולל אני להשאיר את זה בחוץ מעבר לדלת.
- 10 חיה : ולעבור באמת, הנה אנחנו לעבור משהו אמיתי אף אחד לא עבר במחזה
11 עצמו.
- 12 נאווה : במחזה, והם עברו.
- 13 חיה : והם עברו בחיים.
- 14 נאווה : כן.
- 15 חיה : וכאן אולי גם השוני בינם לבין איתמר שהוא, ועל זה דיברנו באמת, שהוא
16 היה לו כלי נוסף מלבד הנפש.
- 17 נאווה : נכון. המצלמה.
- 18 חיה : המצלמה, וזה,
- 19 נאווה : שהיא מגנה.
- 20 חיה : כן. וזה החזיק לו את העמוד שדרה מאוד חזק.
- 21 נאווה : אבל, איתמר עבר משהו שהוא אף פעם לא עבר. הוא בחיים לא על במה,
22 ובאמת הוא מסתתר מאחרי המצלמה כמו שבנאדם כותב, מסתתר מאחרי
23 המילים. פעם ראשונה, בהצגה הראשונה הידיים רעדו לו. הוא אמר שהוא
24 פחד לעשות קלוז אפ כי הידיים רעדו, והתמונה רעדה.
- 25 חיה : אבל אתמול כבר לא. אני, הוא עבר לידי עם המצלמה ראיתי את היציבות
26 שלו, זה היה תענוג גדול.

- 1 נאווה : כן. לגמרי. כן.
- 2 חיה : כן. הוא היה, את יודעת עם עמוד שדרה חזק מאוד.
- 3 נאווה : לגמרי.
- 4 חיה : בכל מקום באמבטיה שאין בו מים – נגיד עוד משהו, נאווה?
- 5 נאווה : אה, מה נגיד? נגיד שכיף, שכיף לדבר לא בשביל לדבר. כיף להיכנס
- 6 ברצינות לתהליך עבודה. את יודעת מה? הכי מרתק אותי התהליך, השאר
- 7 זה כבר של הקהל ואת היית שם איתנו.
- 8 חיה : וזה מה שריתק אותי, ורציתי לשתף בזה את המאזינים שלנו כי אני
- 9 חושבת שזה מרתק.
- 10 נאווה : אני מקווה שהצלחנו.
- 11 חיה : תאטרון תמונע, וזה יגיע בחודש דצמבר כמדומני, נכון?
- 12 נאווה : דצמבר, ינואר.
- 13 חיה : ינואר וכו'. נאווה צוקרמן, תודה רבה שאפשרת לי להיות בחזרות, אני
- 14 יודעת שזה לא פשוט. ואני רק רוצה לומר גם שהיו חזרות שגם לא העזתי
- 15 לבקש לבוא.
- 16 נאווה : נכון. כיבדת.
- 17 חיה : כי היה ברור לי שאי אפשר, וכיבדתי. אז תודה רבה על החוויה.
- 18 נאווה : חיה, תודה ענקית.
- 19 **סוף הראיון.**
- 20
- 21 **ראיון עם נאווה צוקרמן.**
- 22 חיה : שלום נאווה צוקרמן.
- 23 נאווה : שלום חיה.
- 24 חיה : אה, מפגשנו הרביעי כמדומני בסדרה הזו של המפגשים שלנו.
- 25 נאווה : זה מרגש אותי.

אני רוצה לדבר איתך היום על התרגשות.	חיה :	1
בואי נדבר על התרגשות.	נאווה :	2
יאללה, על זה חשבתי. אנחנו במחזה השני.	חיה :	3
אני כבר סותמת את הפה מרוב התרגשות כי יש לי המון מה להגיד, אבל דברי, דברי.	נאווה :	4
אז ככה, הרי התחלנו עם האמבטיה, כל מקום שבו אין מים באמבטיה.	חיה :	6
אין מים.	נאווה :	7
שבו אין מים, של,	חיה :	8
גזינה.	נאווה :	9
גזינה.	חיה :	10
מחזאית גרמנית.	נאווה :	11
נכון. ודיברנו כבר אחרי ש,	חיה :	12
בעונה הגרמנית.	נאווה :	13
שהיתה בתמונע.	חיה :	14
כן.	נאווה :	15
וכבר שוחחנו אחרי שהמחזה עלה על הבמה. הוצג פעמיים בינתיים וחוזר בדצמבר.	חיה :	16
נכון.	נאווה :	18
ואז לקחת יומיים פסק זמן.	חיה :	19
יומיים.	נאווה :	20
48 שעות.	חיה :	21
כן, גם לא ממש, כן.	נאווה :	22
וחזרת למחזה הראשון שאותו כתבת ועליו דיברנו בשיחה הראשונה שלנו.	חיה :	23

- 1 נאווה : נכון.
- 2 חיה : אז קראת לו, "דדה" שם זמני. ועכשיו כבר יש לו שם.
- 3 נאווה : כן.
- 4 חיה : מכתבים,
- 5 נאווה : מכתב ללירז.
- 6 חיה : ללירז... אותה סופרת,
- 7 נאווה : זה התכתבות איתה. דברי, דברי.
- 8 חיה : תסריטאית. כל מה שאנחנו רק רוצים, מרגרי דירז, גדלנו עליה בעצם,
- 9 שנות ה-70 למי שככה היה קצת מחובר לעולם התאטרון, הקולנוע בכלל
- 10 בעולם מרגרי דירז היתה,
- 11 נאווה : פורצת.
- 12 חיה : פורצת דרך, נכון.
- 13 נאווה : פרצה תבניות גם בכתיבה, בפרוזה וגם בקולנוע. בואי נגיד מה זה, אני
- 14 מרגישה שדירז היא בין האנשים שבנו לי הבנה וקו של עשייה. דירז העזה
- 15 לבטא במילים תנועה. כשאני קראתי אותה לראשונה, בשבילי זה היה
- 16 תאטרון תנועה. כשראיתי את הסרט הראשון שלה בשגרירות הצרפתית
- 17 עם חברה טובה שקוראים לה איזבל, שהיא צרפתייה, צרפתייה, כדי
- 18 שתתרגם לי, כי לא היה תרגום וגם לספרים שלה לא היה תרגום. ישבתי
- 19 עם איזבל. איזבל תרגמה לי ימים ולילות. אני חושבת שכמו שחסיד מגלה
- 20 את הרבי שלו, ככה אני הרגשתי. היא פתחה לי אוקינוס. ובגלל זה יש לי
- 21 משפט חוזר בהצגה כל הזמן, היס נמצא שם כל הזמן אצל דירז. זה
- 22 אוקינוס. היא קוראת בנאדם בסיטואציה, כמו ששתינו יושבות פנים אל
- 23 פנים ואני רואה את האנרגיה בעיניים שלך ואת ההקשבה. היא תרגמה את
- 24 כל זה תוך כדי שיחה, במשפטים קצרים דרך הטבע. הטבע אצלה ותנועת
- 25 הרגש של האנשים. עכשיו זה לא שהסיפור הוא נקטע ועוברים לתנועת
- 26 הנוף. היא מצאה כתיבה מדהימה להכניס את היס לתוך העיניים ולמילה
- 27 שהגבר אומר לאישה. וזה לא היה בכתיבה עד אז. כמובן, תמיד היו
- 28 תיאורי נוף לא כמו שהיא מזיזה את הקורא. אתה מבין שזה עסקה אחת,
- 29 חבילה אחת, הטבע וחילופי העונות והשיחה נמשכת, השיחה נמשכת,
- 30 והעבר נכנס בתוך זה, תשתי, והוא מושיט יין לאישה. הוא אומר, המסדרון
- 31 אצלך צר בבית ותמיד יש אור בחדר של הילד. למה המסדרון מואר? הרי

- 1 אף אחד לא עובר בו, תשתי יין. זה האנרגיה שהיא מעבירה בכתיבה, וכך
2 הסרטים שלה. הם כמעט בלי אף מילה.
- 3 חיה : נכון, מעט מאוד טקסט.
- 4 נאווה : תנועת מצלמה.
- 5 חיה : תנועת מצלמה. עכשיו, למה אני אומרת בואי נדבר על התרגשות.
- 6 נאווה : בואי.
- 7 חיה : יאללה. למי שלא שמע את השיחה הקודמת, וגם למי ששמע זה לא משנה
8 הוא יכול גם לשמוע, הוא או היא את השיחה הזאת. דיברנו אז כן על
9 האנרגיות של שלושת הדמויות האלה.
- 10 נאווה : כן.
- 11 חיה : יש שם גבר ושתי נשים.
- 12 נאווה : אצל שרה יש אישה ושני גברים.
- 13 חיה : אצל שרה זה אמבטיה. כן. שם יש שני גברים, כן. וההתרגשות אני דווקא
14 אתחיל מהדמות של פיטר,
- 15 נאווה : שהוא בתפקיד פועל במה בכלל במכתב לדירז.
- 16 חיה : כן. והוא מכותיב את התנועה הזאת בעצם אצלך על הבמה. זה בעצם
17 המכתב שאת כותבת.
- 18 נאווה : הוא הטבע.
- 19 חיה : הוא הטבע.
- 20 נאווה : הוא בלי כותרת. הוא לא שחקן, הוא לא במאי, הוא לא כלום. הוא בא
21 לשרת את כל האנשים שיש להם כותרת. הוא רעב, הוא עייף והוא עובד.
22 ופתאום ההוא, כלום, רק חי בפשטות מזיז את הכל.
- 23 חיה : כן. עכשיו, את הזזת אותו. קודם כל איליה שמגלם את פיטר, הוא שחקן.
- 24 נאווה : נכון.
- 25 חיה : זאת אומרת התפקיד שלו הוא כלום, הוא פועל במה.
- 26 נאווה : נכון.

- 1 חיה : כי הכל מתרחש בתאטרון, והכל מתרחש בתאטרון תמונע.
- 2 נאווה : על במת תאטרון.
- 3 חיה : על במת התאטרון.
- 4 נאווה : הקהל יושב קרוב.
- 5 חיה : כן, וגם דיברנו על זה שיש רגע שחלק מהקהל עובר לתוך הבמה. אה,
- 6 נאווה : איליה מזיז, פיטר מזיז את הקהל.
- 7 חיה : כן.
- 8 נאווה : מזיז את הקהל בעדינות.
- 9 חיה : ההתרגשות היא בתזוזה שלו, את מדברת על אנרגיות ואני מדברת על יותר מזה. ואני מקשרת את זה לדירז כשאת אומרת עליה, קח יין וקורה עוד משהו, ועוד משהו גם כאן. נכנסת אחת מהדמויות הנשיות שבעצם הייתי אומרת אולי היא הכריחה את כולם, או עשתה מניפולציה.
- 10 11 12
- 13 נאווה : עשתה מניפולציה. היא לא קולטת את זה, אבל בהחלט היא מלבישה את כולם, את הצרכים שלה, וכולם צריכים לזוז לפי הצרכים שלה.
- 14 15 חיה : כן. כן.
- 16 נאווה : זה מניפולציה.
- 17 חיה : נכון. גם את פיטר.
- 18 נאווה : כן.
- 19 חיה : אבל הוא, למרות שהיא מפעילה אותו הוא עומד בפני עצמו, הוא לא תלוי באף אחד.
- 20 21 נאווה : נכון.
- 22 חיה : זאת הרוח אולי. זאת ההתרגשות שאני אומרת, בואי נדבר על ההתרגשות.
- 23 נאווה : זו ההתרגשות,
- 24 חיה : זוהי דיברנו גברים נשים,
- 25 נאווה : הנה הגדרת. זו ההתרגשות שיש משהו בבנאדם שקשוב לך עד הסוף ממלא את החללים שאתה צריך, קשוב ורואה את החללים הריקים בדך ונותן שם
- 26

- 1 יד, אבל הוא עצמאי. הוא גם עצמאי, יש לו אותו. עכשיו, בד"כ תמיד
2 כשמישהו עוזר למישהו, יש שם שאלה אם הוא צריך ממנו החזר. אתה
3 תחזיר לי אחר כך.
- 4 חיה : תן וקח הזה, כן.
- 5 נאווה : לא, אנשים כמו פיטר הזה והם מעטים, ובגלל זה אנחנו תמיד כל החיים
6 נחפש להיפגש איתם זה שהם קשובים אליך לגמרי, יהיו שם בשבילך לא
7 בשביל לקבל שום דבר. כי אתה בנאדם. וכך הם תופסים את עצמם. גם
8 הם בני אדם. אז עכשיו כשהוא רעב, הוא רעב, ולא קרה כלום. ועצם זה
9 שהוא טבעי והוא רעב, זה מפעיל, לא רבים איתו. לא רבים איתו כי הוא
10 היה שם בשבילך, הוא לא רצה כלום. ועכשיו הוא רעב והוא מרגיש שצריך
11 להכניס ים, להכניס סאונד של ים.
- 12 חיה : וזה מה שהוא עושה.
- 13 נאווה : וזה מה שהוא עושה.
- 14 חיה : נכון. הוא דופק דלתות.
- 15 נאווה : וזה מה שמרגש בחיים שכבר הסרטים מכניסים לאנשים, והטלויזיה את
16 הטקסטים. את יודעת חיה, היום כולם מדברים בשפה מדקלמים. פעם
17 שמעת מישהו עם שפה מיוחדת כי הוא רכש את זה לא דרך, הוא קרא
18 הרבה או למד הרבה או כתב הרבה. היום הטקסטים נכנסים ועפים מגיל
19 אפס לילדים בכל הרמות, מבחוץ הם לא קנו את זה בדמם. כשפוגשים
20 אדם כמו פיטר, את מאמינה לו שכל רגע שלו הוא קנה בחייו בעבודה קשה
21 ועם כיסוי, ושם הוא קשוב לך.
- 22 חיה : ולא סתם הוא גם שחקן שפת אימו היא לא עברית.
- 23 נאווה : נכון. הוא מרוסיה.
- 24 חיה : כן. הוא שחקן רוסי, הוא מדבר עברית.
- 25 נאווה : כן. לא ממש, לא לגמרי.
- 26 חיה : לא ממש. בדיוק.
- 27 נאווה : הרבה יותר מאז שאנחנו עובדים ביחד, נפתחה לו השפה.
- 28 חיה : כן. והניגודיות הזאת שבין ה, או שזה אולי משלים אחד את השני, השפה
29 הקשה לו כל כך, שהוא כל כך מתאמץ להוציא אותה.

- 1 נאווה : מאוד.
- 2 חיה : אנחנו מבינים אותו גם בלי שהוא ידבר.
- 3 נאווה : נכון.
- 4 חיה : זה מה שמדהים שם. יש שם איזה משפט שאת כתבת אותו כנראה. " כמה
5 אתה חופשי לבחור, וכמה אתה תוצר של נסיבות". כשאני מדברת על שפה
6 בכלל אצל ילדים, זה פתאום זרק אותי לשם. אתה תוצר של נסיבות כי
7 היום אולי השפה היא אם אתה לא קורא, אם הילד לא קורא השפה היא
8 השפה של האינטרנט, והיא שפה עיתונאית, והיא שפה לא של אנשים.
- 9 נאווה : ושל ריאליטי.
- 10 חיה : כן. זה לא שפה של, של יוצרים, זה לא שפה של יוצרים.
- 11 נאווה : לא מעבר לצרכים. היא שפה מניפולטיבית מאוד.
- 12 חיה : היא מתקשרת לדעתך?
- 13 נאווה : אני לא מדברת על כל המהירות והשיבושים. בואי נגיד אפילו קצת יותר מ-
14 SMS היא בנויה לתקשר, אבל במישור מאוד רדוד, מניפולטיבי של
15 צרכים.
- 16 חיה : כן. הדמות הזאת שמפעילה את כולם, המניפולטיבית.
- 17 נאווה : שמה שילה.
- 18 חיה : שילה. לה קצת שפה מניפולטיבית, כן.
- 19 נאווה : כן.
- 20 חיה : יש לה גם שפה מניפולטיבית.
- 21 נאווה : כן?
- 22 חיה : היא כל הזמן רוצה ממנו משהו.
- 23 נאווה : כן, כן, שיציל אותה.
- 24 חיה : מי אני? מה אני? מה?
- 25 נאווה : תלות. תלות.
- 26 חיה : כן. אתה תגיד לי מי אני.

- 1 נאווה : כן, תלות, שיציל אותה.
- 2 חיה : כן. והוא לא בדיוק יודע מה,
- 3 נאווה : הוא משתדל נורא.
- 4 חיה : עכשיו, בחזרה האחרונה שהייתי, את אמרת משפט שאני רוצה לדבר עליו
- 5 קצת. אמרת לאחת השחקניות שאת בעצם מחכה שהדמות תתחיל לצאת
- 6 מתוך השחקן שבה.
- 7 נאווה : תתחיל, כן.
- 8 חיה : תספרי לי על זה, מה זה?
- 9 נאווה : מה כן? שמעת את המשפט?
- 10 חיה : שמעתי את המשפט הזה, כן.
- 11 נאווה : אני כאדם כותב אני מכירה את המקום הזה, ואנשים שעובדים כמו נמלה.
- 12 יצירה זה לא השראה, זה בתחילת הדרך זה השראה, אחר כך זה
- 13 מתיישבים לשולחן או נכנסים,
- 14 חיה : מלאכה, זאת מלאכה.
- 15 נאווה : בית מלאכה.
- 16 חיה : כן.
- 17 נאווה : זאת עבודה קשה. ודפים בשביל שורה אחת, ושעות של עבודה עם
- 18 השחקנים בשביל משפט אחד שנאמר על הבמה. יש איזה שהוא רגע שזה
- 19 מתחיל להוביל אותך, גם בכתיבה וגם על הבמה לשחקן. וזה קרה היום
- 20 לפיטר. בסוף הראיון, אני אתן דוגמא חיה. אני באה משם. היום ביקשתי
- 21 אותם אחרי כל חזרה שהם יגידו מה הם מרגישים, לא אני אתן הערות.
- 22 והוא אמר, יש לי שאלה, הוא אמר בעברית שלו ועם בושה, פיטר היום,
- 23 הוא דיבר על עצמו בשם הדמות. פיטר היום, עשה סוג של חגיגה. שאלתי
- 24 אותו מה? למה אתה מתכוון? הוא אמר לי, הוא הרשה לעצמו איך שהוא
- 25 מרגיש. זה היה נפלא. אז הוא שאל אותי בזהירות, וזה בסדר? ובאמת
- 26 ראיתי את איליה השחקן בתור פיטר, מדייק מה שקבענו והכל. אבל עוד
- 27 רבדים, ועוד רבדים, זה כאילו הוא לא יכול להשתלט ולעצור.
- 28 חיה : כן. כן. כן.
- 29 נאווה : אמרתי לו, לך קדימה, תמשיך.

- 1 חיה : תמשיך.
- 2 נאווה : זה הדמות השתלטה עליו. הוא פתאום הבין את היצרים של פיטר מעבר
3 לכתובה ולדיבור, ולחקירה ולחזרות. הדמות השתלטה עליו.
- 4 חיה : עכשיו, זה קורה,
- 5 נאווה : והובילה אותו.
- 6 חיה : זה קורה כשכבר יודעים טקסט בעל פה או שאין לזה שום קשר? כי אני
7 הסתכלתי כשחלק מהטקסט עשוי או לא עשוי זה מאוד משפיע.
- 8 נאווה : זה קורה, זה קורה שכבר הפנמת את המילים, אתה לא נלחם בלזכור,
9 אתה לא מחפש את הגוף שלך ביחס לכיסא ולצלחת בסצנה או עם בן הזוג,
10 שם זה קורה.
- 11 חיה : דיברנו על ריגוש.
- 12 נאווה : דיברנו על התרגשות. עכשיו אנחנו עוברות לריגוש.
- 13 חיה : עכשיו אנחנו עוברות לריגוש.
- 14 נאווה : יפה.
- 15 חיה : וזה לא אותו דבר.
- 16 נאווה : בדיוק.
- 17 חיה : זה לא אותו דבר, אבל יש קשר כי זה אותו שורש.
- 18 נאווה : אז זהו, זה שייך לרגש, אבל יש הבדל. ריגוש, אוי חיה לאן לקחת אותו.
- 19 חיה : תראי איזה יופי, לא אבל אני אעזור לך כאן.
- 20 נאווה : התרגשות היא ביטוי כללי.
- 21 חיה : כן.
- 22 נאווה : ריגוש צריך לבוא ממשחו. זה יותר מכוון לספציפי.
- 23 חיה : כן.
- 24 נאווה : אז על איזה ריגוש נדבר?
- 25 חיה : על הריגוש, אני לוקחת משפטים שאת אמרת בחזרה.

אוקי.	נאווה :	1
אני אמרתי לך, אני באה לחזרה ואחר כך אני שואלת אותך כל מיני דברים כדי שנוכל להשמיע למאזינים של הרדיו.	חיה :	2
נפלא. לא, קודם כל כי את מדברת מתוך בית המלאכה.	נאווה :	3
כן, נכון, נכון.	חיה :	4
ושם זה מרתק מאוד.	נאווה :	5
הרי המחזה הזה מדבר או יש בו את הערבוב בין עולם התאטרון לעולם האמיתי, למציאות.	חיה :	6
כן.	נאווה :	7
ואת ניסית שם להסביר למישהו איך,	חיה :	8
לשחקנית.	נאווה :	9
לשחקנית, כן. איך בעצם היא צריכה להרגיש. היא אומרת שם שנגמר לה ההתרגשות או הריגוש, תכף, מלהיות על הבמה. כי יש פה את העניין של במה, במה קהל,	חיה :	10
היא אומרת, אני גמרתי עם זה. היא חוזרת על זה בהתחלה.	נאווה :	11
ואת סיפרת משהו נורא מעניין על חיילים בקרב. אנחנו בעצם מדברות אולי על אדרנלין. ריגוש הוא אדרנלין, זה משהו ש,	חיה :	12
זה קשור, קודם כל ברגע לא, כשיש תנועת הריגוש, האדרנלין קופץ. אבל חייב להיות קודם משהו שמרגש וזה מפעיל את האדרנלין.	נאווה :	13
ועדיין אנחנו אולי יום אחד נדבר על ההבדל בין התרגשות לריגוש.	חיה :	14
שאת מרגישה שזה היה נגיעה.	נאווה :	15
נכון, נכון, לגמרי.	חיה :	16
זו תוכנית שלמה. כן.	נאווה :	17
היה את העניין הזה שניסית להסביר לה שגם למשל חיילים בקרב שסיפרו,	חיה :	18
אני זוכרת.	נאווה :	19
אחרי קרבות.	חיה :	20
	נאווה :	21
	חיה :	22
	נאווה :	23
	חיה :	24
	נאווה :	25
	חיה :	26

- 1 נאווה : אני סוחבת, זה סיפור. את רוצה שאני אכניס אותך?
- 2 חיה : אם את רוצה.
- 3 נאווה : לא, סיפור קצר.
- 4 חיה : את לא חייבת זאת אומרת, את יודעת.
- 5 נאווה : כן. לא, נתתי לה דוגמא מלוחמים, מחיילים במלחמה או בתרגילי אש
6 כולם מחודדים למטרה מסויימת של על החיים ועל המוות, זה ריגוש.
7 שאתה נוגע בגלל זה כמעט קראתי להצגה "דד אנד" או "קצה". אתה
8 מחודד על משהו, וכל מה שנקרא ההווה, חיות, תשוקת החיים שלך
9 סוחבת אותך קדימה למטרה הזו, כדי לחיות לא למות. זה פיק נפשי,
10 רגשי, מטורף.
- 11 חיה : השאלה אם אתה נכנס אחר כך באמת לסוף הדרך.
- 12 נאווה : לא, נגמר. אף פעם, נגמר. נגמרה המלחמה, נגמרה ההצגה, נגמר רגע.
- 13 חיה : מעניין שאת, כן, גם ניסן נתיב ז"ל דיבר איתי פעם,
- 14 נאווה : אחד מהאנשים היקרים לי. ז"ל.
- 15 חיה : דיבר איתי פעם על קרבות, הרי הוא היה נדמה לי סגן אלוף בצבא, הוא
16 היה איש צבא. כן, כן. אה, דיבר איתי פעם על העניין שאצלו זה היה
17 התארגנות על במה, כמו חיילים בקרב.
- 18 נאווה : אבל זה נכון, אני כל פעם,
- 19 חיה : את מדברת על התחושה של השחקן, שאת משווה אותה גם לתחושה של
20 חייל בקרב, שזה נורא נעים.
- 21 נאווה : לגמרי, לגמרי. עכשיו אני אומרת עוד יותר גרוע, שמי שחווה את זה,
22 שחקנים או לוחמים או אנשים יוצרים, כי רק בדברים כאלה האדרנלין
23 מכוון על החיים ועל המוות. קהל נכנס, מת העולם. אתה מוכן לא מוכן,
24 נשברה לך הרגל, אין לך קול, הלכה לך חוליה ואתה על הבמה וצריך לנצח.
25 אתה אחר כך חוזר למציאות, אתה רוצה את הריגוש הזה ביום יום, ואין
26 את זה ביום יום. ועל זה, גם המחזה מתעסק. אין את זה. עכשיו, מי
27 שממשיך לחפש את זה ביום יום, רע מאוד, כי החיים הם, אני לא אוהבת
28 את המילה אפור, אפור במובן הטוב. הם שפויים, אתה חייב להיות שפוי.
29 אתה חייב עיקר וטפל של המכולת, של הילד, של הבוס, של ההורים
30 שחולים, לעזוב את ה, אין, אין, אין שהכל מגוייס לפיק. החיים הם
31 מפרקים להמון דברים ששוחקים ולוקחים את המטרה, את הפיק הזה

- 1 הרגשי. כשאומר לי מישהו, יתפנה לי אני אתחיל לכתוב. יתפנה לי, אמרתי
2 אף פעם לא יתפנה, תביא את הכל לתוך זה, לא יתפנה. אז על זה דיברנו,
3 לחפש את הריגוש הזה בתאטרון. אני מקווה מאוד שלא במלחמות,
4 יותר טוב בתאטרון.
- 5 יותר טוב בתאטרון כן, או בשידור חי אצלנו. : חיה
- 6 בדיוק, כמו עכשיו מול המיקרופון. : נאווה
- 7 עכשיו אנחנו מקליטות, אז זה פחות. אנחנו תמיד יכולות לערוך. : חיה
- 8 אבל אנחנו גם, כן, אנחנו כן עם האדרנלין הזה כי הוא מכוון, אנחנו
9 מדברות למישהו.
- 10 נכון. : חיה
- 11 אנחנו מדברות לאנשים. : נאווה
- 12 נכון. כשדיברת על ההרגשה בחיים כמו בתאטרון וזה לא עובד, זה אומרת
13 אחת הדמויות שם. זאת אומרת, היא בעצם באה הדמות של שילה.
- 14 כן. : נאווה
- 15 היא באה מתוך תסכול מאוד גדול. : חיה
- 16 כן. : נאווה
- 17 ולכן אולי, לא יודעת, אני מנסה להבין אותה. : חיה
- 18 יופי. : נאווה
- 19 אולי לכן היא מפעילה את המניפולציה הגדולה הזאת על האחרים. כי היא
20 לא מצליחה,
- 21 היא גם אומרת, אין לי ברירה, ויש לו רגע, אין לי ברירה. זה שיא
22 ההתנצלות שלה, והיא ממשיכה לעשות מניפולציה.
- 23 כן. : חיה
- 24 היא לא מצליחה למצוא לעצמה כוחות לבד, לריגוש היצירתי שלה. עכשיו,
25 זה עוד שיחה חיה, אנשים חווים את זה מאהבה.
- 26 את זוכרת שאנחנו הרי מדברות על זה כל הזמן. : חיה
- 27 לא רק במלחמה באהבה. : נאווה

- 1 חיה : כן.
- 2 נאווה : וביצירה.
- 3 חיה : נכון.
- 4 נאווה : זה הכל בא מהשורש יצר.
- 5 חיה : כן.
- 6 נאווה : זאת אומרת, זה צורך אנושי, בסיסי שהמקום היצרי רגשי יתקיים ביום
7 יום, והיום יום אתה גמור מהעבודה. ואין לך כוח להתחמק אחרי 20 שנה
8 באותו תשוקה עם בן הזוג.
- 9 חיה : התשוקה, נכון.
- 10 נאווה : זה גם לא טבעי, זה לא כי נגמר, כי, כי, כי זה ככה. ויש דברים.
- 11 חיה : אולי לפעמים יש הפסקות וזה עולה שוב.
- 12 נאווה : ברור. הרי זה ככה, וזה קשה להשלים לאנשים. אני חושבת שאחד הדברים
13 שקשים זה להבין איך להביא לתוך החיים את זה, את הבטריה הזאת,
14 המתמלאת בכל התחומים והחיים לא עוזרים.
- 15 חיה : את אמרת לה את זה גם על הבמה, לשחקנית.
- 16 נאווה : כן, מה אמרתי?
- 17 חיה : את אמרת, אם זה לא יבוא, את צריכה להביא את זה.
- 18 נאווה : נכון. נכון.
- 19 חיה : זאת אומרת, כאן הערבוב שאצלך קורה כל הזמן, איך את אומרת לי
20 לפעמים, עכשיו אני צריכה לעשות שניצלים, ואחר כך אני הולכת לשבת
21 לכתוב, ומחר אני כל היום בחזרות. וכן.
- 22 נאווה : וכשאני מתיישבת לכתוב בתוך השניצלים, זה בא לי? השניצל מביא לי
23 משהו? אני צריכה להביא.
- 24 חיה : איך זה עובד?
- 25 נאווה : אוי, זה נורא מרתק. זה כל פעם אחרת. אבל קודם כל צריך לדעת את
26 התשוקה להביא. אם אתה לא מבין את זה, אז עזוב, לך לים.
- 27 חיה : מבין ומרגיש.

- 1 נאווה : מה?
- 2 חיה : מבין או מרגיש.
- 3 נאווה : מבין?
- 4 חיה : שאתה צריך להביא את זה.
- 5 נאווה : להביא את זה, זה קודם כל מההבנה. אבל זה בא מלדעת מה זה להסתובב
- 6 ריק בפנים וששום דבר לא מדבר אליך. ואין כאן אז מה? עוד נסיעה
- 7 לחו"ל? עוד התאהבות? אתה מבין באיזה שהוא שלב שאתה צריך להביא
- 8 את זה לחיים לבד. אז אני בחרתי בכתיבה וביצירה. מישוהו אחר, בבישול
- 9 זה בכל דבר. כי אפשר לבשל, ואפשר להביא את התשוקה לבישול. ועל כל
- 10 דבר. צריך להביא את התשוקה בסוף.
- 11 חיה : כי הכלים הם שונים לכתיבה יש כלי אחד, ולבישול יש כלי אחר.
- 12 נאווה : כן, כן. אבל את התשוקה לכל תנועה בחיים, וליחסים לאורך שנים,
- 13 וכהורה. עכשיו זה לא עשוי ומעושה, זה גם לקבל כשאין תשוקה. מי שהיה
- 14 באין תשוקה ומבין כמה החיים מאוד דלים לו, הוא מבין שהוא צריך
- 15 להביא את זה. אז קודם כל צריך להבין, ואז אתה מתיישב או פשוט מוצא
- 16 את הדרך כי אין ברירה. באמת אין ברירה.
- 17 חיה : נכון. כי אחרת אתה לא חי.
- 18 נאווה : בדיוק.
- 19 חיה : ללא ספק.
- 20 נאווה : אתה חי, ויש שיחה, חי, מת. מת חי.
- 21 חיה : נכון.
- 22 נאווה : המת, האמת המתה או המתה חיה.
- 23 חיה : או מתה חיה. כן, נכון. יש עוד דמות במחזה, אנה.
- 24 נאווה : אנה.
- 25 חיה : ואם אנחנו מדברות כבר בשפה הזאת, אנה כן מביאה את זה.
- 26 נאווה : באיזה מובן?
- 27 חיה : אנה מביאה את זה גם מהמקום שאנה מחוברת לכלי שלה. וזה המצלמה.

- 1 נאווה : כן. נכון.
- 2 חיה : זאת אומרת שאם הדמות השניה שילה לא יודעת מאיפה להביא את זה,
3 ולכן היא נופלת על פיטר ואולי גם על אנה, וגם על אחרים. אנה לא נופלת
4 על אף אחד.
- 5 נאווה : לא.
- 6 חיה : יש לה תמיד את הכלי,
7 אנה מקסימה.
- 8 חיה : כן. יש לה תמיד את הכלי שלה שהיא תמיד יכולה,
9 זה הבית, היא הולכת איתו לכל מקום המצלמה.
- 10 חיה : כן. שזה גם מסתיר, אין ספק.
- 11 נאווה : זה, היא מתחבאת ובאמת אחר כך פיטר אומר לה, את הולכת ובאה, יופי,
12 יופי. כולך ילדה קטנה מסתתרת מאחרי קירות, מסתכלת בתקרה. הוא
13 רואה לה, הוא רואה לה.
- 14 חיה : כן. הוא רואה בעצם אצל שתי הנשים. גם אצל זו, וגם אצל זו.
- 15 נאווה : כי את מכירה אנשים פשוטים שמאוד מחוברים לעצמם בלי דרמות, בלי
16 לעשות רעש כלפי חוץ. ברגע שמישהו מולם מזיז להם רגשית הם מיד
17 מגיבים, הם לא חושבים איך הם נשמעים, איך הם נראים. תספרי לאיש,
18 נגיד על סבתא שמתה בשואה, הוא יפרוץ בבכי. איש מתורבת כבר יהיה,
19 באיזה שנה זה קרה? בפרעות של מה? הוא כבר, הוא כבר איש שפשוט
20 מזדהה רגשית, אז הוא מביא לך ראי של עצמך, כי גם את סיפרת כי רצית
21 לבכות. ופתאום שהוא בוכה, אז הוא מרשה לך לבכות, וזה מה שפיטר
22 עושה לדמויות מהבסיסיות הזאת.
- 23 חיה : במודרטו קנטבילה של מרגרט דרז יש משפט כזה שהם משתמשים בו.
- 24 נאווה : כמה משפטים.
- 25 חיה : כן. שנכנס פה לתוך בדיוק הדברים האלה שאנחנו מדברות עליהם יש גם
26 דמות כזאת, מאוד דומה. אני לפחות זוכרת אותה לא מהספר אני זוכרת
27 אותה מהקולנוע.
- 28 נאווה : במודרטו, זה דמות הגבר.
- 29 חיה : דמות הגבר.

- 1 נאווה : שהוא רואה. אני חושב שגבר שמתאהב, זה גבר שהוא כבר גבר. מה זה,
2 כמו שאישה היא כבר אישה, שהוא כבר עצמאי, שהגבריות שלו כבר לא
3 תלויה בדבר. לא אישה עושה אותו כבר. גבר מאוד רואה אישה, וכשהוא
4 אוהב.
- 5 חיה : הוא גם אומר את זה. גם פיטר, גם הדמות של פיטר אומרת את זה.
- 6 נאווה : הם אומרים לו בשפתם הם מבטאים את זה. כי אצל דירז, אני לא חושבת
7 שאי פעם הוא אמר לה בספר, אני אוהב אותך. אין את זה.
- 8 חיה : גם כן. בהצגה שלך הוא לא אומר.
- 9 נאווה : הוא לא אומר. אבל הדרך שהוא מרגיש שהיא צריכה עכשיו לשתות או קר
10 לה, או הוא מרגיש שהיא הולכת לקלקל לעצמה כי היא מאחרת הביתה.
11 זה רגישות של אהבה.
- 12 חיה : כן. האם גם בין הקהל לשחקנים לבמה יש רגישות של אהבה, או שזה כבר
13 אהבה שנאה?
- 14 נאווה : בין שחקנים,
- 15 חיה : בין במה לקהל. כי זה עוד משהו ש, ש,
16 נאווה : זה אני חוקרת כל החיים.
- 17 חיה : שאנה אומרת במחזה שלך, אנחנו ואתם שמים תחבושות על הפצע אחד
18 של השני.
- 19 נאווה : מבחינתי כשבמה מרשה לעצמה לרצות להעביר חוויה רגשית לקהל לפחות
20 מהצד של הבמה היא דרך זה מבקשת תחבושת על הפצע. כשאני קהל
21 בהצגות אחרות או בסרטים, אמנות בשבילי צריכה לגעת בי. ואז היצירה
22 היא סוג של מפרקת לי את המקום החויתי רגשי, ואז היצירה היא סוג
23 תחבושת ללב שלי,
- 24 חיה : לפצעים.
- 25 נאווה : כן, לפצעים שלי.
- 26 חיה : כן. כי יש פצעים סגורים שנפתחים לפעמים כשנוגעים בהם.
- 27 נאווה : אז זו המטרה בכלל להמשיך לקיים את היחסים ההוגנים האלה, ושלא
28 התאטרו או האמנות תבגוד בקהל שלה, רק תזרוק אותם לדעתנות.
- 29 חיה : להבנה.

- 1 נאווה : להבנה. שהיא תשמור על המקום הרגשי החווייתי וכקהל אני מבקשת את
2 זה גם. לא רק בעבודה שלי. אני מנסה, מחוייבת לזה, לחפש, לשטף סביב
3 חוויה ברורה רגשית.
- 4 חיה : אחד הדברים שלא דיברנו גם בהצגה הקודמת כי לא הייתי נוכחת בחזרות
5 התאורה והפעם יכול להיות שאני אבקש ממך לבוא.
- 6 נאווה : נפלא.
- 7 חיה : הבמה הפעם היא ריקה.
- 8 נאווה : כן.
- 9 חיה : אין שום תפאורה, אין קוליסות, אין שום דבר. ריק.
- 10 נאווה : בדרך כלל אצלי ריק. האמבטיה היה מאוד חריג.
- 11 חיה : אבל הוא היה עשיר בקוליסות. כן.
- 12 נאווה : כי הם זזו.
- 13 חיה : כן.
- 14 נאווה : הם היו כמו רקדניות, רקדנים.
- 15 חיה : כן, נכון.
- 16 נאווה : זה אני יכולה לספוג. אבל אין לי, אין לי התפאורה זה בלוף, מה אני אעשה
17 חדר? מה,
- 18 חיה : לא, אבל זה מתרחש.
- 19 נאווה : לא, לא, סתם בכלל בתפיסה שלי של במה. חדר אז בואו לחדר. לכן היה לי
20 קשה עם האמבטיה בכלל, מה אני אעשה אמבטיה בתמונע באמצע. כאילו
21 זה שקר. תפאורה גם צריכה להיות כזו שאני אדע שאני לא עובדת על
22 הקהל. בגלל שאני צריכה עכשיו חדר, אני אבנה חדר? איך לעשות חדר בלי
23 לעשות 4 קירות מנורה.
- 24 חיה : אולי זה גם נובע כי את עובדת הרבה עם תנועה. אני חושבת, את באה
25 ממקום של תנועה גם, את לא באה ממקום של תאטרון סטנסלבסקי.
26 ואולי הבמה הריקה מאפשרת לך, אני לא יודעת. אולי מזה ניקח לשיחה
27 הבאה.

- 1 נאווה : זה יותר, זה יותר מהתפיסה כילדה בשניה ידעתי לאיזה תאטרון אני
2 מאמינה, ולאיזה תאטרון אני יושבת ואומרת טוב, זה שחקנים וזה
3 תאטרון. ומה שעשה לי להרגיש זה שחקנים וזה תאטרון שעבדו עלי.
4 החליטו, זה המון דברים. אז כדי שאני אכניס משהו אז מראש אני בודקת
5 איזה מניפולציה אני עושה כדי שיאמינו לי. אז קודם כל שהאנשים,
6 השחקנים יהיו נטו ככה שיאמינו להם, ואז רק מה שצריך. אז מצדי
7 שפיטר יעמוד עם מנורה ויסמן חדר, זה יותר טוב מלתלות מנורה מצוק
8 ולהגיד זה חדר. זה מעבר ל,
- 9 חיה : נאווה אנחנו עוד נמשיך.
- 10 נאווה : אני, את יודעת מה חיה, נראה לי שכן.
- 11 חיה : לא תהיה ברירה.
- 12 נאווה : אבוד.
- 13 חיה : אז מכתב לדירז, נאווה צוקרמן תודה רבה בשלב הזה.
- 14 נאווה : תודה חיה.
- 15 **סוף הראיון.**
- 16
- 17 **ראיון עם נאווה צוקרמן**
- 18 חיה : שלום נאווה צוקרמן.
- 19 נאווה : שלום חיה.
- 20 חיה : מה שלומך?
- 21 נאווה : או, או, או, אה, התשה. מותשת.
- 22 חיה : זה כבר הישורת האחרונה, נכון? או שכבר אחרי.
- 23 נאווה : טיפה, כן, הטיפה האחרונה.
- 24 חיה : טיפה אחרונה.
- 25 נאווה : עוד היום מחכה לי שישי שבת של הדלקת נר, לבשל, להסתכל על איך
26 החורף נכנס. זה המון. אני חושבת שלא הרגשתי עונות שנה בשנתיים
27 האחרונות זו היתה עונה אחת.

- 1 חיה : של עבודה.
- 2 נאווה : עבודה, עבודה, עבודה.
- 3 חיה : ואנחנו מדברות עכשיו על מכתב לדירז.
- 4 נאווה : נכון.
- 5 חיה : יום בעצם, אנחנו באותו יום, אני ראיתי רן.
- 6 נאווה : כן.
- 7 חיה : ומה יש היום, כשאנחנו מקליטות, זה היום בעצם. זה ישודר כנראה אחר
- 8 כד.
- 9 נאווה : היום יש קהל.
- 10 חיה : יש קהל.
- 11 נאווה : כן. וגם זה נפתח, יש קהל. היום יש קהל.
- 12 חיה : תרשי לי, כן, שזו עבודה מורכבת, עשירה, אסטטית, בוגרת.
- 13 נאווה : בוגרת זה,
- 14 חיה : את מסמיקה? לא, לא.
- 15 נאווה : לא, על הבוגרת התעכבתי כי גם לבת שלי בת ה- 13 אני אומרת לה שהיא
- 16 כבר בוגרת.
- 17 חיה : זו עבודה עם הרבה מאוד ניסיון.
- 18 נאווה : ניסיון כן, בכל הרמות.
- 19 חיה : בפעם הקודמת דיברנו על התרגשות.
- 20 נאווה : נכון.
- 21 חיה : הפעם התחושה היא באמת, אני לא יכולה לקרוא לזה רוגע.
- 22 נאווה : ממש לא.
- 23 חיה : לך יש מילה אחרת לומר על זה. אבל זה משהו מה בין ערביים?
- 24 נאווה : אפטר פרטי.

- 1 חיה : אפטר פרטי, אהבתי.
- 2 נאווה : אפטר פרטי. לא שהייתי אי פעם באפטר פרטי. אבל התחושה אם אני
- 3 מבינה אותה זה אדרנלין שכמעט שבר את השיא שלו. האדרנלין בשקיעה.
- 4 בינתיים יש את ההד של האדרנלין הגבוהה.
- 5 חיה : כן. זאת אומרת הוא לא ירד לגמרי.
- 6 נאווה : לא, הוא עדיין קיים.
- 7 חיה : אני רוצה טיפה לדבר איתך, כי אנחנו מדברות הרי, זאת ההצגה השניה
- 8 שיצאה ממש ביחד עם הראשונה.
- 9 נאווה : באותו חודש.
- 10 חיה : כן. על העניין של ה"פיין טיון" שאת עושה לשחקנים.
- 11 נאווה : כן.
- 12 חיה : לזה הייתי עדה מאוד. ואת כל הזמן מכוונת אותם כמו מיתר של כלי
- 13 נגינה.
- 14 נאווה : הם כלי, הם כלי.
- 15 חיה : זה ממש ככה. יש שם כל הזמן את ה"פיין טיון". כל הזמן שאת עוד
- 16 מלטשת ועוד מלטשת אבל בפרוש לכיוון הזה. הכיוון הזה כל הזמן.
- 17 נאווה : נכון.
- 18 חיה : למה זה? שלא יהיה מקרה, שלא יצא סתם אולי יצא לאותו שחקן במקרה
- 19 טוב, הוא צריך לשבת על זה בדיוק כל הזמן.
- 20 נאווה : אני נורא רוצה שיצא להם.
- 21 חיה : כן.
- 22 נאווה : אבל אם לא תכוון אז האימפרוביזציה תזייף. מוכרחים כל כלי מוכרח
- 23 לדעת את המנעד שלו. זה לא רק טון, את המנעד צלילים שהוא מביא
- 24 לקונצרט הקטן. עכשיו, אם הוא לא יתיישב על המנעד שלו יש בליל. עכשיו
- 25 קול או מאיין נאמר משפט הוא ראי של נפש. את יודעת, כאדם שמעביר
- 26 דרך הקול שלו תחושות, תמונות, מחשבות לאנשים שמקשיבים זה מדהים
- 27 כמה הקול הוא המוזיקה המדייקת את המילים. מילים אפשר להפיק.
- 28 הבדל ענק מאיין הדובר מדבר. במקרה של תאטרון זה הדמות. אז לכל
- 29 דמות דרך הקול והשפה יש את האופי שלו, את האפיון שלו.

- 1 חיה : כן.
- 2 נאווה : עכשיו, אם הוא עוד לא התיישב זאת אומרת אין לי דמות. אז אני כל
3 העבודה היא עד הרגע שבא קהל, זה לדייק להם את הדמות, את האפיון
4 דרך הקול, המשפט, הסיטואציה. אחרי זה כשזה מתיישב הם פותחים ויש
5 המון אפשרויות. אבל אם אין את הדיוק לא יהיה את הפתיחה הזו.
- 6 חיה : זה התיישב כבר?
- 7 נאווה : כן. מאתמול התחלתי לראות את הפתיחה. מה זה פתיחה.
- 8 חיה : כן.
- 9 נאווה : זה שאני נדהמת כקהל, יושבת בחושך שם ופתאום שומעת מקומות
10 חדשים, גם הקול נורא הולך עם תנועת הגוף. ופתאום תנועת הגוף משתנה
11 וגם קצת האינטונאציה זאת אומרת שיש רשות כי יושב להם, יש רשות.
12 הם לא מחפשים עוד בעבודה את מה שעבדנו עליו בדיוק, בדיוק, בדיוק.
13 הם כבר מרשים לעצמם, זה הסימן. הם כבר הדמות. הם לא השחקן
14 מתחת והדמות מובילה אותם.
- 15 חיה : עכשיו, בזמן הזה מאז שהם היו השחקן עד שהם הגיעו,
16 נאווה : לדמות.
- 17 חיה : שלושת השחקנים לדמות קרו עוד דברים שהם גם דברים טכניים.
- 18 נאווה : המון.
- 19 חיה : לא רק דברים של...
- 20 נאווה : זה הכל קשור ביחד.
- 21 חיה : כן, זה הכל ביחד.
- 22 נאווה : כן.
- 23 חיה : אחד הדברים באמת שאני רוצה לדבר איתך קצת זה עניין של גם הבגדים,
24 כי פתאום הבגדים, ובגדים עושים דמות. הם עוזרים לפחות לשחקן
25 למצוא את הדבר הזה.
- 26 נאווה : מאוד, מאוד.
- 27 חיה : התאורה שיום אחד צלצלתי אליך כדי לדבר איתך ואת אמרת לי, אני
28 עושה כיוטוקו עם השחקנים.

1	נאווה :	כך.
2	חיה :	אז אולי גם טיפה נדבר על זה, על העשייה הטכנית.
3	נאווה :	זה שלב שנכנס עולם יצירתי נוסף להשלים את השלד. אני בונה את השלד,
4		כותבת את הטקסט. הטקסט עובר לפה של השחקנים, עבודה אינסופית
5		שזה לא יהיה טקסט מדובר אלא דמויות וחיים שלמים שקורים. ואז נכנס
6		השלב שעוזר לזה או משלים את כל המהלך. זאת אומרת שאנה דמות
7		נשית לא יכולה ללבוש שמלה אדומה, היא תהיה עם מיני שחור, היא
8		מצלמת, היא עם גופיה שחורה, המלבישה קוראת לזה נעלי טרקטור. בעוד
9		ששילה, הדמות שילה היא אישה של שמלה אדומה, אישה של תשוקה. ואז
10		נשאלת השאלה, איך הולכת התאורה? זאת אומרת מה מכוון? אז שני
11		דברים נורא חשובים, התאורה מאוד עוזרת לא במודע כי היא לא טקסט
12		והיא לא תלבושת, והיא לא צילום והיא לא ציור. היא מכוונת את
13		המקומות שהיא נפתחת כולה וריאליזם. יושבים אנשים, אחד מול השני,
14		הדמויות ופתאום נכנס סאונד של ים, והתאורה נעשית כחולה וזה כבר
15		מקום נפשי,
16	חיה :	אחר.
17	נאווה :	נפשי שכולו הדמויות נזרקות לשק של כל אחת מהן. אז כאן באמת עבודה
18		של כל האלמנטים שמוציאים את היצירה.
19	חיה :	אני לא יכולה שלא כל הזמן לחזור אל הדמויות שכבר דיברנו עליהם אבל
20		אי אפשר שלא לחזור אליהם. תחושת המחנק.
21	נאווה :	למה את מתכוונת?
22	חיה :	שגם מאוד, של הדמויות, של שתי הנשים האלה.
23	נאווה :	נכון.
24	חיה :	אני לא יכולה להגיד את זה על הדמות הגברית של פיטר.
25	נאווה :	כן.
26	חיה :	כי שם זה משהו אחר, ודווקא השחקן, איליה, הוא גבר מאוד אנרגטי
27		מההתחלה, אבל כמובן שכשחקן.
28	נאווה :	יצרי.
29	חיה :	הוא יצרי מאוד. אבל יש לו את הרגעים כשהוא מדבר הפגיעים כל כך, הכל
30		כך,

- 1 נאווה : גבר פגיע.
- 2 חיה : כן, נורא פגיע, נורא,
- 3 נאווה : כן, כן.
- 4 חיה : עוד שניה, הוא לא, עם הגודל שלו הוא לא יוכל להישאר שם. זה דמות אחת.
- 5
- 6 נאווה : כן.
- 7 חיה : אבל שתי הנשים, כל אחת באופן שלה, כן, יש תחושת מחנק של כל אחת מהן, איפה שהן נמצאות.
- 8
- 9 נאווה : כל העבודה איכשהו הוא סביב הציר שאלת הרשות שיש לבנאדם בחיים. והיות ואני אישה והן עושות דמויות נשיות אז השאלה שמתחת לכל העבודה, ובגלל זה גם בחרתי את דיראז, את מודרטו קנטבילה של דיראז.
- 10
- 11 אבל אני חושבת שמרגרי דיראז בכלל מתעסקת, התעסקה ברשות של אישה להיות זאת אומרת, מול חברה, תרבות. זה עיסוק מקדמת דנן. היא קוראת לזה לרשות הזאת, צעקה. שצעקה של אישה אלמונית בכלל, צעקה שנשמעה מלאת תשוקה וכאב ורצח, היא נרצחה. משפיעה על אישה אחרת בתוך שגרת חיים יום יומי. הולכת עם הילד לשיעור פסנתר, חיים בורגניים. הצעקה של אישה אלמונית מטלטלת את הבורגנית וגורמת לה להרשות לעצמה ב- 6 פגישות בבר להתאהב בגבר, שהוא לא בן המעמד שלה, שהוא גבר. אין לו כותרת, אין לו כסף, אין לו כלום, לא יודעים מאיפה הוא בא, לאן הוא הולך, עליה אנחנו יודעים.
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21 חיה : ...
- 22 נאווה : כן. מרשה לעצמה פשוט להתאהב. זאת אומרת, הרשות, היא לא אם מותר לי להתאהב או לא. הרשות היא בתאטרון או בספרות.
- 23
- 24 חיה : הרשות ניתנה לה על ידי אישה אחרת.
- 25 נאווה : בדיוק, אבל זה היא יכלה, הבורגנית יכלה לא לשמוע את זה.
- 26 חיה : כן.
- 27 נאווה : כל אישה באיזה שהוא רגע בחיים כאילו היא צריכה להיות בתפקיד, אמא, אשת, עובדת ב, זה התפיסה של התרבות והחינוך שלנו. עכשיו מה זה הצעקה הזו? רשות ליצור, רשות ללכת עם חלום ולסחוף אחריו אנשים. זה לא רק להתאהב. זה רשות. את כל ה"וויזין" את מה שיגידו לך שהוא לא מעשי, כי אישה צריכה להיות מעשית ללכת ולעשות. ללכת וכן,
- 28
- 29
- 30
- 31

- נגד הקירות, נגד הכסף, נגד זה שיש ילד בבית מחכה, היא הולכת עם הדברים שלה. 1
- 2
- 3 חיה : והיא עושה.
- 4 נאווה : כן. והיא עושה.
- 5 חיה : יש פה גם עיסוק של אהבה ומוות, ייאוש.
- 6 נאווה : מוות יותר במובן,
- 7 חיה : רצח בחוץ זאת אומרת שמעבר,
- 8 נאווה : זה גם יכול להיות מטפורה, של הבנה שנגמר זמן.
- 9 חיה : כן.
- 10 נאווה : שיש כמות מסויימת של זמן. אני יותר חושבת שזה מתעסק בזמן. המוות הוא דימוי לסוף, אבל הזמן קצר, החיים הם קצרים. 11
- 12 חיה : כי הן נפגשות אחרי 15 שנה.
- 13 נאווה : כן.
- 14 חיה : ואחת מהן גם אומרת, האם אפשר להתחיל מהתחלה אחרי 15 שנה?
- 15 נאווה : לא, להמשיך מאותה נקודה.
- 16 חיה : מאותה נקודה, כן. אם אפשר להמשיך מאותה נקודה.
- 17 נאווה : לא. מאותה נקודה,
- 18 חיה : חד משמעית.
- 19 נאווה : לא.
- 20 חיה : נכון.
- 21 נאווה : כל אחת זזה 15 שנה יושבים לה על הגב.
- 22 חיה : לפעמים אני חושבת נאווה את יודעת שגם אם לא היו עוברים 15 שנה
- 23 אותה נקודה היא אף פעם לא אותה נקודה, היא לא קיימת, היא הלכה
- 24 כבר.
- 25 נאווה : אין, גם 5 דקות קודם.

- 1 חיה : כן.
- 2 נאווה : אין את אותה נקודה.
- 3 חיה : נגמרה.
- 4 נאווה : וזה הבנת הזמן בעבודה.
- 5 חיה : כן.
- 6 נאווה : שכל דקה היא נגמרה. לשניה לא להרשות לעצמנו לבזבז אותה, להעביר
- 7 אותה. הכי מפחיד אותי שאנשים אומרים העברנו, נורא מפחיד אותי,
- 8 העברנו.
- 9 חיה : כן.
- 10 נאווה : טרח 50 שנה העברנו.
- 11 חיה : כי אולי זה המקום של אמן יוצר של לתפוס את הרגע הזה, מה שלרוב בני
- 12 האדם העברה הזאת זה לא להתעכב כדי לא להתעמת,
- 13 נאווה : לא להרגיש.
- 14 חיה : לא להרגיש, לא, בדיוק,
- 15 נאווה : שיהיה נדמה שהכל סבבה.
- 16 חיה : כן. כן.
- 17 נאווה : פשוט מאוד.
- 18 חיה : ואז נוצרים כל מיני רבדים בפנים אחד על השני.
- 19 נאווה : אבל שלא יהיה טעות, גם הכל סבבה. אבל אוי ואבוי להעביר, להעביר
- 20 שניה, איזה בזבז.
- 21 חיה : נכון.
- 22 נאווה : למשל הרגע, אני רואה, אני רואה הכל. חבל, לא, לא, חבל.
- 23 חיה : תודה, תודה. יש את העניין גם של השיגעון ושל המשחק שיצא מכלל
- 24 שליטה.
- 25 נאווה : אה, כן.
- 26 חיה : בואי נדבר על שני הדברים האלה גם.

- 1 נאווה : תני לי דחיפה.
- 2 חיה : כי מדברים אני נותנת לך.
- 3 נאווה : כי המילה שיגעון, אני לא חושבת שיגעון. מאיזה זווית ראייה את מדברת?
- 4 חיה : מזווית הראייה של שילה. שילה היא כל הזמן מרגישה שבגלל שהיא אישה
5 מאוד תלותית, ובגלל שהיא כל הזמן צריכה,
- 6 נאווה : שאם היא תצחק אולי אף אחד לא ירצה אותה.
- 7 חיה : כן. זאת אומרת, העניין הזה שהיא כל הזמן בוחנת את עצמה מבחוץ, ולא
8 רק שאף אחד לא ירצה אותה. שאולי גם אם היא תצחק היא תעבור.
- 9 נאווה : היא תתפרק.
- 10 חיה : כן, למקום אחר, לשיגעון הזה. שאצל נשים דרך אגב,
- 11 נאווה : אז בואי,
- 12 חיה : אני חייבת עוד משפט.
- 13 נאווה : כן.
- 14 חיה : וכשאישה אומרת משהו מאוד חזק אנחנו הרבה פעמים שומעות בכל גיל
15 את המשפט הזה, היא משוגעת.
- 16 נאווה : כן.
- 17 חיה : והיא יכולה להיות מדהימה, אבל היא משוגעת זה משהו שמגיע ממקום
18 שהיא נאמנה לעצמה, היא עושה דברים בדרך שלה,
- 19 נאווה : היא נוכחת.
- 20 חיה : לא, זה הולך עם שיגעון משום מה.
- 21 נאווה : וזה עצוב. בשבילי זה בדיוק, גם נקודה שכששילה מרשה לעצמה להתפרק.
22 כשעבדנו, הסברתי לשחקנית שרק אישה חזקה יכולה להרשות לעצמה
23 להגיע להתפרקות הזו, ומה זה אישה חזקה? זו מילה. אישה שיש לה את
24 עצמה באיזה שהיא,
- 25 חיה : שהיא תוכל לקום, שהיא יודעת שהיא תוכל לקום מההתפרקות.

- 1 נאווה : מרשה לעצמה, בוודאי. זה לא מחולשה. וכמובן, מיד אני נותנת, כשהיא מתפרקת, הדמות הנשית השניה מסתכלת על הקהל ושואלת מישהו בקהל, אתה חושב שהיא משוגעת? 2 3
- 4 חיה : כן. 5 נאווה : כי ככה מסתכלים. 6 חיה : נכון. 7 נאווה : על נשים שמרשות לעצמן. 8 חיה : נכון. 9 נאווה : היא השתוללה שם, היא צעקה גבר שצועק וזה אז הוא עצבני או ארס, אבל לא יגידו משוגע. 10 11 חיה : נכון. 12 נאווה : עד שהוא לא ישלוף סכין. 13 חיה : שיגעון הוא משהו נורא נשי, מבחינת איך שהחברה מסתכלת על זה. 14 נאווה : את אומרת, שהחברה, כן. 15 חיה : כן. החברה המערבית. שוב, אני לא יודעת, אנחנו לא ניכנס עכשיו, זה נכון חיה, זה שיחה לחוד מרתקת. 16 נאווה : כן, כן, כן, זה משהו מאוד נשי. 17 נאווה : שכאילו את הגן הזה של שיגעון יש לאישה יותר מלגבר. 18 חיה : כן. הייתי אומרת על זה משהו, אבל זה נורא מעניין. 19 נאווה : לא, אני ממשיכה את המחשבה שלך. 20 חיה : כן. 21 נאווה : זה נכון. 22 חיה : כן, כן, יכול להיות, אני לא יודעת. 23 נאווה : כן, כל העבודה מתעסקת כמה אנחנו שבויים בכל ה, גם על הרצח הזה שמתרחש במקום אחר, 24 חיה : 25

- 1 נאווה : כן.
- 2 חיה : וכל כך משפיע על הדמויות שנמצאות כאן ועכשיו.
- 3 נאווה : נכון. נכון.
- 4 חיה : כשאנה באמת אומרת איך באמצע האהבה, באמצע התוכניות יורים אחד בשני.
- 5
- 6 נאווה : זה נורא.
- 7 חיה : ואז פיטר עונה לה.
- 8 נאווה : מייאוש.
- 9 חיה : זאת הסיבה.
- 10 נאווה : מייאוש. זה בכלל נורא עצוב לי. קודם כל מהחוויות הפרטיות שלי ושל
- 11 השחקניות. במקרה זו הדמות ששואלת, אז היא חוותה את זה קשה
- 12 בחייה איך באמצע תוכניות מישהו עושה מעשה כזה שגורם לסביבה למות
- 13 מזה. אבל זה ממש את משתגעת כשאת פותחת עיתונים. באמצע טיול,
- 14 והכותרת אבא ירה, אמא זרקה, יותר ויותר כשהכל נגיש ואנחנו יודעים כל
- 15 דקה איפה קורה, את רואה איך הנשים באמצע תוכניות ואף אחד לא שם
- 16 לב. מישהו ירה במישהו. והתשובה, אין לה תשובה לוגית, אפשר להגיד
- 17 שיגעון, שזה גם הכי נכון, כי זה פעולה כימית. באמת התנועה האחרונה זה
- 18 שיגעון, אבל זה מייאוש.
- 19 חיה : כן.
- 20 נאווה : אז זה גם נכנס, כן, מייאוש.
- 21 חיה : ייאוש זו מילה,
- 22 נאווה : חוסר אונים.
- 23 חיה : חוסר אונים, כן, כי דיברנו פעם קודמת על התרגשות. ואני רוצה איכשהו,
- 24 נאווה : אני נורא מחוברת למקום של חוסר אונים, ההבנה. כן, הרשיתי לעצמי כי
- 25 מי שמעז להזיז הר עומד מולו גם חוסר אונים מוחלט, שפתאום הוא
- 26 מסתכל יש כבר הר, ואין דרך להחזיק אותו ואתה כל יום צריך לטפס עליו
- 27 ולרדת, ובכלל החיים זה סזיזיפיות, אז באיזה שהיא תחנה אנשים נשברים.
- 28 הם יכולים להיעצר, ולהגיד לא יכול יותר. לא יכול יותר לטפס עוד פעם
- 29 ולרדת, לא יכול.

- 1 חיה : בחוסר אוניס, זה מחזיר אותי "לפיין טיון" הזה.
- 2 נאווה : נורא אנושי. כן.
- 3 חיה : אני חושבת כך, לא יודעת, נדמה לי כי גם אני הייתי במקומות כמו כולנו,
4 כן.
- 5 נאווה : כן.
- 6 חיה : בחוסר אוניס יש את המקום של האמת הבלתי מתפשרת, נקודתית.
- 7 נאווה : מדוייק מה שאת אומרת.
- 8 חיה : זה ממש נקודתי, ושם,
- 9 נאווה : אתה לא יכול לבלף את עצמך.
- 10 חיה : לא, זה או לכאן או לכאן. ואז העניין שאתה מסתכל למקום הזה אם אתה
11 יכול.
- 12 נאווה : נכון.
- 13 חיה : והיאוש שבגינו יורים אחד בשני, זה לא מהמקום שבו מסתכלים בזה. זה
14 מהמקום שבו לא יכולים להסתכל במקום הזה.
- 15 נאווה : יפה.
- 16 חיה : כי זה גם המקום של המון עוצמה, של הרבה כוח אישי.
- 17 נאווה : זה אחד המקומות,
- 18 חיה : איך את מבינה מה אני אומרת.
- 19 נאווה : ואת מדייקת שזה מדהים.
- 20 חיה : משתדלת. כן.
- 21 נאווה : זה בדיוק, אי אפשר אם מישהו. או אם אתה מבין את היאוש ומקבל
22 אותו, אז אתה יכול ללכת.
- 23 חיה : כן.
- 24 נאווה : ואם היאוש אתה רואה אותו והוא בולע אותך, אתה קופץ מהגג.
- 25 חיה : כן.

או יורה.	נאווה :	1
כן.	חיה :	2
אבל אין בלי להסתכל לייאוש בעיניים. ואלה שאתה מסתכל, ואלה שמחליטים, אוקי הוא ישנו פה והוא מתחיל להיות חבר לדרך. עוד משקל.	נאווה :	3
		4
כן. עוד גוון אפילו.	חיה :	5
	נאווה :	6
כן, באישיות. בוודאי.	חיה :	7
או אתה רואה שם משהו שמפסיק לרעוד בך ואז אתה עושה, ואז באה התנועה הכימית המטורפת.	נאווה :	8
		9
כן. על זה בדיוק אמרתי כשדיברתי קודם על אושר, מורכבות, בגרות.	חיה :	10
כן, כן.	נאווה :	11
שיש גם בדמויות האלה וגם בכלל בתפיסת העולם שלך שאנחנו רואים אותה על הבמה, אין מה לעשות. זה מכתב לדיראז, את מתכתבת איתה כל הזמן.	חיה :	12
		13
		14
	נאווה :	15
	חיה :	16
	נאווה :	17
כן. וההצגה הזו היא בעצם איך לומר,	חיה :	18
כי דיראז נגעה לי, היא נגעה לי במקום מדוייק שלוקח 20 שנה ויותר עם החיים להבין במה היא נגעה אז לפני 25 שנה. לפרק את המקום הזה. שזה כנראה כל השיחה שלנו.	נאווה :	19
		20
		21
זהו, ושהיה צריך כנראה את כל השנים האלה.	חיה :	22
בוודאי, זה ברור לי. כי באופן טבעי הייתי עושה את זה לפני 25 שנה. לא.	נאווה :	23
	חיה :	24
	נאווה :	25
	חיה :	26

- 1 נאווה : את השנים האלה.
- 2 חיה : עכשיו, איך אמרת כשאני יצאתי, וזה היה כל כך נכון כי התחלתי לצחוק,
3 מה יש פה? שחקנים, בגדים משוק הפשפשים וכיסא. ואני עוד אמרתי,
4 ותאורה.
- 5 נאווה : לא, וכמה בקבוקי מים.
- 6 חיה : כן. זה מה שיש שם.
- 7 נאווה : שום דבר, זה חשוף לגמרי.
- 8 חיה : כן.
- 9 נאווה : מבחינת אין עזרים, אין תפאורה, זהו.
- 10 חיה : נאווה.
- 11 נאווה : חיה.
- 12 חיה : אני חושבת שסיימנו את סדרת תוכניותנו בשלב הזה של חיינו כרגע.
- 13 נאווה : אתמול, אתמול שאלו, אמרו לי בבית אז אוקי, עכשיו,
14 חיה : מה?
- 15 נאווה : אנחנו קצת ננוח עד 2012? אמרתי לא, מחר אני מתחילה לכתוב. איימתני.
16 אבל את הסדרה הזו כן, ו,
- 17 חיה : כתיבה זה יותר קשה לך?
- 18 נאווה : כתיבה זה מתנה. שום דבר לא קשה. קשה לח – קשה כשאתה,
19 חיה : קשה לחיות.
- 20 נאווה : קשה כשאתה מסתכל על הפרטים ורוצה לדייק אותם במרוכז, ובלי שינה,
21 ויום ולילה. המתוסף קשה, אבל מה זה סבבה.
- 22 חיה : נכון.
- 23 נאווה : מאוד.
- 24 חיה : נכון.
- 25 נאווה : מאוד.

שזה יוצא נפלא אגב, נכון?	חיה :	1
כן.	נאוה :	2
אז מכתב לדיראז, יש כבר תאריכים אם אנשים ירצו לבוא לראות,	חיה :	3
להתקשר לתמונע וכו'?		4
כן, בינואר. היום יש הצגה.	נאוה :	5
כן, אבל היום אנחנו מקליטות וזה ישודר בשבוע הבא.	חיה :	6
בינואר. מכתב לדיראז.	נאוה :	7
נכון. נאוה צוקרמן היה לי לעונג.	חיה :	8
היה לי לעונג.	נאוה :	9
תודה יקירתי.	חיה :	10
תודה חיה.	נאוה :	11
סוף הראיון.		12